

poni solet. Ita dicitur ps in ij ma. In xiiij autem si sic dicitur. Et in appone et in compone inuenitur autem b d g l m n r. et ante u et i loco consonantium positas ut ebeto. educo. egero. eludo. emineo. enazo. euo eripio eueho. eicio quod componitur ab e et iaco. comissa a m i. unde debet scribi per duo i. Reliquis uero consonantibus sequentibus ex ipponitur non e. sed c ut excubo. f ut efficio. effundo. effero. in quibus et similibus x in f commutatur euphonie causa. h ut horreo. exhorreo. exhibeo. p ut expello. q ut exquiro. t ut extendo. Vocalibus quoque sequentibus tam in appone quam in compone ex ipponitur. ut ex aio. exegi. exigo. exoletus. exulcero. exequatus. exaudio. Si uero sequitur x abijcitur s. ut exequor ab ex et sequor. Sed queritur de hoc quod dicitur ps. quod in x nulla syllaba terminatur in media dictione. nisi in compositis a ippone ex que integra manere potest sequente c r. Inuenitur enim instantia in dextera dexteriorum sexcenti sexdecim textus sexaginta. et similibus. Ad hoc dico quod ps obscure hic locutus est Unde predicta uerba a diuisis diuisimode exponuntur. Quidam enim dicunt quod intelligitur de compositis et non simplicibus. et sic non est obiectio de textus quia simplex est. Quod autem desinat in x in media dictione testatur ps dicens in xi li. x antecedente unius inuenio in ius. a textu textus. Sic ergo intelligitur de compositis. Sed quidam coarctant hanc regulam ad composita ab aliqua ippone. et sic non esset questio de sexcenti. quia non est compositum a prepone si a nomine. Et tunc est sensus. Nulla syllaba in iunctura compositionis desinit in x in aliquibus compositis a ippone. nisi in compositis ab ista ippone ex. que integra manere potest sequente c. et cetera. Quidam uero dicunt quod generaliter intelligendum est quod dicit ps. Nam nulla syllaba in iunctura compositionis desinit in x nisi in compositis ab ex. Si ergo obijciatur de dexteriorum. Dico quod x ibi non est in iunctura compositionis. siue in media dictione. seu in fine primi componentis. rmo est ibi r. Componitur enim a dextera et uisum. Et scias quod tunc dicitur x poni in iunctura compositionis. quod nichil additur inter componentia. Sed tunc opponitur de sexcenti quia hic x est in iunctura compositionis. Componitur enim a sex et centum. Ad hoc dicunt quidam quod sexcenti p s debet scribi. quod x mutatur in s. Alij dicunt quod x abijcitur et sic sexcenti et sexdecim scribuntur sine s et x. et hoc magis michi placet. Sexaginta enim componitur a sex et gentos quod est decem. unde non est ibi x in iunctura compositionis. quia apponitur et additur inter componentia. unde nichil prohibet quin scribatur per x. Aliqui sunt qui intelligunt ponere tam regulam in simplicibus et compositis. unde sic exponuntur uerba ps. In x nulla syllaba terminatur in media dictione. nisi sequente c ul' p ul' q uel t et hoc apparet in compositis a ippone ex que integra manere potest cum hijs uerbis excubo. expello. exquiro extendo. Predicta regula sic intellecta est plana. et uenificatur tam in simplicibus quam in compositis.

Vocalis est. et ideo potest ter. sitis generaliter minare syllabam et incipere. quacumque consonante sequente ul' precedente. sicut omnes uocales in peregrinis dictionibus semper uocales faciunt in principio inueniuntur syllabe. et si antecedat a illa syllaba necesse est eam ul' in uocalem de sine. ut gaza. ul' in n. ut melanzoros. ul' in r. ut a nobarzanes. Sed opponitur de adiaz ubi non

in principio si in fine syllabe est. Potest responderi quod nomen hebreum est Psisti autem de latinis uel grecis dictionibus intelligit Et scias quod peregrinum hic ipse appellatur grecum. Aliquod autem sub peregrino comprehenditur greca dictione et barbara. aliquod omnis dictione que non est in propria lingua de auctoritate illa

Nextimus de litteris ter. **O**minantibus syllabam Nunc de accidentibus syllabe dicamus Scias ergo quod unicuique syllabe accidit tenor. spiritus. tempus. numerus litterarum. Tenor acutus uel gravis uel circumflexus In dictione tenor siue accentus certus absque ea dictione in certus non potest tamen sine eo esse Similiter spiritus asper ul' leuis Tempus unum uel duo. Vel etiam ut quibusdam placet. unum et semis. ul' duo et semis uel tria. unum si uocalis est breuis per se. ut eo. vel si eam una consonans simplex consequitur. ut caput Unum et semis in communibus syllabis. ut lacte. Et sciendum quod non solum autem l u l r si eadem autem m ut super docuimus et n posite mure faciunt communes. Preterea in autem n posita fecerunt quidam communes syllabas. Illud quoque non est pretermittendum quod tribus consonantibus sequentibus potest fieri communis syllaba. quam in principio syllabe sequentis post uocalem correptam s et muta et post eam liquida sequitur. quippe cum in metro subtrahi more soleat uerum. ut oracius sermonum li j. Liquimus insani ridentes premia scribere. In longis natura uel pone duo sunt tempora. ut dos ars. Duo et semis. quam post uocalem natura longam una sequitur consonans. ut sol. Tria quam post uocalem natura longam due consonantes sequuntur ul' una duplex. ut mons rex tamen in metro necesse est unamquamque syllabam ul' unius ul' duum accipi tempus. Numerus scilicet litterarum accidit syllabe. quod ut super diximus non minus quam unius nec plus quam sex litterarum apud latinos potest inueniri. Principium secundum de parte litterarum operis de

Expleta iam per dei gratiam prima parte huius operis que est de orthographia. nunc de secunda parte scilicet de accentu uideamus. De accentu autem hoc modo dicemus. Primo ostendemus quid sit accentus et quot sint. Secundo ponemus regulas generales accentus et questiones circa eas. Tercio manifestabimus quod et quot loca obtineat accentus. et quare. Quarto autem ponemus quasdam regulas generales ualentes ad accentum cuiuslibet syllabe. Quinto subiungemus regulas speciales de accentu prime et medie syllabe. et sumitur hoc largo modo accentus eadem ad tempus. sexto dicemus de accentu plurimum indeterminabili. Septimo de sex impedimentis accentus. et de dubijs circa ea

Accentus est regularis modulatio uocis facta in significationis pronuntiatione principaliter ad iacens uni syllabe. Regularis dicitur ad dictionem metricam modulationis et mellicae. que accentum non considerat regularem. Adiacet autem accentus regularis principaliter uni syllabe spiritus primus ipsum totalis dictione iudicatur. Et dicitur accentus ab accinendo. id est ad consignificandum aliquid canendo. quam accentus ad hoc inuentus est ut significatio dictionis melius distingueretur Tres autem sunt accentus scilicet acutus

grauis et circumflexus. Acutus fit p eleuacōnez no
dis. ut in pma sillaba huius nominis dñs. Grauis
fit p inclinacōnem uocis. ut patet in media et ul
ma sillaba huius nominis dñs. Circumflexus autē
fit ptim p eleuacōnem et ptim p inclinacōnez uo
cis. ut patet in pñl huius infinitui amare. Vnde
dicit pñtia in libro de accentu. Accentus acutus
ideo inuentus est. quia acuit et eleuat sillā. Gra
uis uero eo q̄ deprimat atq̄ deponat. Circumflex
us ideo. q̄ deprimat et acuat. ¶ Et nota q̄ quidā
dicūt circumflexū nichil esse in tempe nō ponen
tes illum sub acuto. Sed errant penitus circa na
turam et autem loq̄ntes. q̄ inter acutū et grauem
oportet medium inueniri. Duo uero sunt pñcipa
les accentus. scilz acutus et circumflexus. Grauis
enim est secundarius In nulla ergo dōne pñt ef
se simul acutus et circumflexus. nec duo acuti. nec
duo circumflexi. Habito ergo accentu alicuius dō
nis acuto ul' circumflexo relique sillabe eiusdē dō
nis ḡuantur. et hoc obseruatur in simplici dōne
ut romanus. et in compositis. ut malefānus. vno
enim accentu regitur principali.

Notandū autem ē q̄ nulla sillaba huius circū
flectitur. Item omnis dō monosyllaba natu
raliter huius acuitur. ut quis dux. Naturaliter lō
ga circūflectitur. ut sol pax. Item in bisyllabis si p
ma fuerit longa naturaliter et ultima huius. pma
circūflectitur et ultima ḡuiatur. ut hamus et uibe
In omnibus bisyllabis alijs acuitur pma et ul
ma ḡuiatur. siue ambe sint longe. ut effas. siue
bues. ut mare. siue pma huius et ultima longa. ut
amant. Si pma sit breuis naturaliter sed longa
pōne ut frango parco arceo. fontes. nactus. cessi.
gessi. In polysyllabis. i. in trisyllabis et deinceps.
si pñl buietur añpenultima acuitur. ut dominus
et misericordia. relique ḡuantur. Si nō pñl sit lō
ga naturaliter. s̄ ultima buietur pñl circūflectitur
ut amare. In reliquis autem polysyllabis pñl acu
itur et relique ḡuantur. siue penul' et ultima pro
ducant ut amarent. siue pñl sit huius naturaliter
s̄ longa pōne ultima exñte longa seu hui. ut cō
fringit ul' confringunt.

Maiorem intelligentiā predcāz
regularū a pñs traditāz hic aliqua dubita
bilis moueamus. Quero ergo pmo. Quid
sit tempus productum. et quid correptū. Ad hoc
dico q̄ tempus correptū dī hoc in quo generatur
uox ul' sillaba aliqua ita q̄ non possit generari
in minori. ad hoc q̄ saluetur spēs illius hē ul' sil
labe. Tempus uero productū dī ipsius tempis cor
repti geminacō. Et si obijcias. Omne continuum
ē diuisibile in infinitū. et tempus ē huiusmodi er
go poterit diuidi. Dico q̄ tempus fm se et pñ na
turam ppām ē diuisibile in infinitū. s̄ in compa
cōne ad formā uocis plate in spē nō est diuisibi
le in infinitū. pñt enim aliquid in se diuisibile esse
in infinitū. in compatione tamen ad formam rel
simpliciter. ul' ad formā rei relacam ad motū nō
est diuisibile in infinitū. Verbi grā. Caro fm suaz
quantitatē s̄ quā quanta est diuisibil' in infinitū
s̄ tamen diuidatur actu contingit deuenire ad qñ
tatem quam nō est ultra diuidē. ad hoc q̄ ma
neat species carnis. Similiter ignis diuisibil' est s̄
quantitatem in infinitū. si tamen diuidatur actu
aliqñ indiuisibil' est rōne speciei. Contingit enī p
diuisione uenire ad minimū ignem. qui et si ha

beat formā ignis et speciem. et possit ulterius di
uidi manente forma et spē ignis. non tamen pñ
ulterius diuidi per species ita q̄ maneat motus
sursum. et ita quo ad formā relacam ad motum
ē aliqñ ignis indiuisibil'. qui tamen de se est diui
sibil' in infinitū. Similiter autem est et in succes
siuis. sicut in uoce et in tempore commensurante
ipsam. Nam q̄uis tempus fm se in infinitum sit
diuisibile tamen compando ipsū ad uocem quā
menīuat manifestū est q̄ contingit uoces ḡuari
in aliquo tempe tamquo q̄ si generaretur in mi
nori non saluaretur in ea species uocis. et tale tē
pus dī hic correptū. et huius geminacō constitu
it tempus pductum. sic ergo manifestū est q̄ nō
omne tempus ē productū. q̄uis de se sit diuisibi
le in infinitū. q̄ sic non sumit tempus productū
s̄ pro geminato tempe correpto. sicut dictū ē. scz
fm q̄ est indiuisibile non in se s̄ in compatione
ad uocem. siue ad ipsam formā uocis. Sic autē
non est diuisibile in infinitū. ¶ Item queritur. cū
tanta uideatur esse mora in ḡui accentu quanta
in acuto fm eleuacōnez. q̄ magis ponit acutus
esse accentus pñcipal' q̄ grauis. quare ergo ponū
tur alijs accentus a graui esse principales. et gra
uis non. Ad hoc rñdeo. q̄ accentus pñcipal' sit p
sonoritatem. Sonoritas autē magis habetur p ele
uacōnem q̄ p depp̄sionem. et p̄pterea accentus q̄
consistunt in eleuacōne magis constituuntur pñci
pales q̄ ille qui consistit in depp̄sione. Sed acutus
et circumflexus magis consistunt in eleuacōne. et ḡ
uis magis in depp̄sione. et p̄pterea ponū acutus
et circumflexus esse pñcipales. et ḡuis non. Q̄ autē
sonoritas magis habet p eleuacōnem q̄ p depp̄si
onem. sic oñditur. Mora maior maiorem cau at
sonoritatem. s̄ maior ē mora in eleuatione q̄ in
depp̄sione. ergo maior sonoritas. Et q̄ maior sit
mora in eleuacōne q̄ in depp̄sione sic oñdit'. Ele
uacō non fit nisi p motū instrumentoz suoz. de
pp̄sio uō p motum eozdem deorsum. Sed ipsa in
strumēta cū sint ḡuia naturaliter mouent' deorsū
non autem sursū nisi p uiolentiam. et ideo facili
us mouent' ad depp̄sionem q̄ ad eleuacōnem. et
ideo minor fit mora in depp̄sione q̄ in eleuacō
ne. Quare cū in accentu ḡui fiat depp̄sio. in alijs
autem eleuacō. minor fit mora in ipso q̄ in alijs
et ita minor sonoritas. Si autē dicas q̄ circumflex
us consistit tam in eleuacōne q̄ in depp̄sione. Et
ita quatenus erit accentus pñcipal' erit et nō pñ
cipal' iam patet solucō. maior enī mora fit in e
leuacōne q̄ in depp̄sione. et ideo maior sonoritas
fit et magis consistit et pñcipal' in eleuatione
q̄ in depp̄sione. et ideo rōne eleuacōnis dī pñci
pal' et non rōne depp̄sionis secundarius. ¶ Item
queritur. quare tantū vnus accentus pñcipal' de
bet esse vnus dōnis. Solucō. Accentus pñcipal'
ē ad continuandū ptes dōnis sic ut fiant tamq̄
vnū materiale resp̄cū significacōnis rñtande. hoc
autem maxime fit p aliquod vnū continuans. q̄
re necesse ē esse in dōne vnicū accentū pñcipalē.
continuantem eius ptes. ad quē relique silles dō
nis inclinant' quemadmodū omēs ptes corpis ad
vnā cōmunem pfcōnem pñcipalem inclinant' in
quantū sunt ptes vnus. ¶ Item querit' quare ac
centus circumflexus non pñt fieri nisi in lā ul' sil
la naturaliter longa. acutus uō in hui pñt fieri. ad h
dicendū ē. q̄ circumflexus accentus consistit in ele

uacōne et deſſione. Ad hoc autem q̄ eleuacō et ipſa depreſſio ſint ſupra idem atq; ſupra eandem l̄ām exigitur duplex tempus. q̄ utroq; in vno tēpe niſi fuerit productū fieri non p̄t ſimul. vñ neceſſe ē q̄ illa uocal̄ que accipere debet circumflexum accentū habeat tempus productū. Vñd non poteſt fieri accentus circumflexus niſi in l̄ā natura liter longa. Acutus autēz accentus conſiſtit in ſola eleuacōne. que in vnicō tempe ſup̄ vnā l̄ām fieri contingit. Vñd cū omnis uocal̄ et omnis ſyllaba habeat vnū tempus ad minus. p̄t omnis uocal̄ et omnis ſyllaba ſuſtentare acutū accentū. Ex hoc pater. q̄ quous ſyllaba longa pōne terminetur p̄ conſonantem. et geminacō conſonantis terminetur in deſſione. ſicut accentus circumflexus. tamen ob hoc non contingit q̄ in ſyllaba tali fieri hēat tal̄ accentus. quia ſup̄ eandem l̄ām n̄io. et ante q̄ aliqua l̄ā graueſ in uoce. oportet fieri eleuacōnem et deſſionem ubicumq; debet fieri circumflexus accentus. vñ ſubſequens generacō conſonantiū facere non p̄t q̄ circumſlectatur illa uocalis ſi ſimpliciter fuerit correpta. ¶ Item queritur de regulis quas dat p̄s de diſſyllabis et poliſyllabis ſic. ſi pñl fuerit proſ naturaliter. et ultima fuerit cor̄ pñl circumſlectitur. Si autem pñl fuerit correpta naturaliter. et ultima proſ acuetur et non circumſlectitur. Queritur ergo cauſa. uidetur enim q̄ dicat falſum. Quia circumflexus accentus non exigit niſi ſyllām naturaliter proſ. vñd uidetur ſiue ultima producta ſit ſiue cor̄. dūmodo pñl ſit longa naturaliter. q̄ ſup̄ ipſaz poſſit fieri accentus circumflexus. Item circumflexus accentus determinat ſyllabam naturaliter proſ. ergo productio conſert ad hoc q̄ ſit circumflexus accentus. ergo ultima exñte proſ maḡ circumſlectitur pñl exñs p̄s. q̄ ultima exñte cor̄. Ad hoc dicendū q̄ ultima exñte proſ non p̄t penl̄ circumſlecti. Et hec cauſa ē. quia accentus circumflexus non patitur poſt ſe in eadem dōne duas ſyllabas breues. et vna ſyllaba proſ eq̄pollet duabus breuib. p̄pterea non patitur poſt ſe ē circumflexus accentus vnā proſ. Cauſa autē quare non patitur duas ſyllabas breues poſt ſe ē. quia non patitur poſt ſuā eleuacōnem niſi duplicē deſſionem. vñ cū poſt eleuacōnem factam in ipſo circumflexo adhuc ſit in eodem deſſio. non erit poſt ipſum niſi vna ſyllaba longa ul̄ vna depreſſio. et ita non patitur poſt ſe duas ſyllabas breues ul̄ vnā proſ que eis equiſollet. Item cauſa quare non patitur poſt ſe niſi duplicē deſſionem eſt quia principalis accentus cui non poſſit eſſe in fine attendiſ tamen in relacōne ad finem. et ideo maxime ſi q̄ p̄t debet eſſe p̄pinquius fini. ſi ſi p̄pinquius fini non erit. ſequiſ ipſum magiſ q̄ vna deſſio. vñd poſt eleuacōnez principalis accentus non ponitur niſi vnica ul̄ duplex depreſſio vnica ut qñ penultima acuitur. Duplex ut qñ pñl circumſlectiſ. ul̄ antepenl̄ acuitur. ¶ Ad p̄mum obiectū dicendū. q̄ circumflexus exigit ſyllām naturaliter proſ. non quocūq; mō. ſi ſubſequentē ſyllaba breui vñ nō ſolū exigit ſyllām naturaliter proſ ſi etia ita q̄ ſubſequatur ſyllaba breui. ¶ Ad aliud dicēdū q̄ productio dupliciter conſert ad accentum circumflexū. quod aliquñ ſit. aliquñ non. Conſert enī productio ad accentū circumflexū. ſi ſit in eadem ſyllaba cū accentū circumflexo. non conſert autē ſi ſit extra ſyllām. ¶ Dubitatur de hoc quod ē ſupra

ſuppoſitū. ſc̄z q̄ tantū duplex depreſſio fieri debet poſt principalem accentū. et q̄ ſyllaba longa heat quaſi duas deſſiones. hic enīz uidet̄ q̄ antepenl̄ non p̄t acui penl̄ exñte proſ. Tūc enim ſequitur triplex deſſio principalē accentū. Et dicendū q̄ eleuacō acuti accentus p̄t poſt ſe triplicem deſſionem habere dicto mō. ſi non eleuacō circumflexi. Cuius cauſa ē quia accentus de ſui natura determinat ſibi deſſionem. vñ non tantū attenditur duplex deſſio poſt acutum q̄ poſt circumflexum. et ſic non tantam facit ſonoritatem. nec turpē ſonū deſſionis. ¶ Item queritur de hoc quod dicit q̄ in triſyllabis qñ pñl ē cor̄ antepenl̄ ſemp acuitur et ſeruat accentū principalem. Sed ex quo anpenl̄ p̄t eſſe cor̄. ſicut et penultima. queritur tunc qñ utraq; earū eſt breuiſ. quare magiſ accentus principalis cadit ſup̄ antepenl̄. q̄ ſup̄ pñl. Solucō. hoc eſt p̄pter maiou tempm diſtinctionem. q̄ maior eſt diſtinctio tempm utraq;. ſc̄z tam pñl q̄ antepenl̄ exñte correpta. ſi antepenl̄ acuiatur. q̄ ſi acuiatur pñl. et hoc ſic p̄ſpicendū eſt. Nec deō legere cor̄ n̄p̄itur in pñl et antepenl̄. Si ergo ſup̄ penl̄ fieret accentus non determinaretur utriū eſſet breuiſ uel longa. q̄ tam breuiſ q̄ longa p̄t acui. ſed cum ſit acutus in anpenl̄ determinatur p̄prolacōnem ipſam pñl breuiſ eſſe.

Oſitis regulis generalibus accentus. et motis quōnibz circa eas. uidemus quor loca obtineat accentus principalis. Et ſcias ergo q̄ ſicut dicit p̄s. in li de accentu. ¶ Acutus accentus apud latinos duo loca obtinet pñl et anpenl̄ apud grecos uero antepenl̄ et pñl et ultimā. Circūflexus uo pñl tantū. Ponit̄ namq; quibz accentus cū acuto et circumflexo in eadēz dōne. ſi non in eadēz ſyllaba. Obſeruat̄ namq; accentus vnus in in regnis dōnibus. ut romanus. hispanus. In cōpoſitis uero vnus ſimiliter. ut maleſanus.

Ad declaracōnem predictā. p̄mo queritur quare apud nos principalis accentus non p̄t fieri in ultima ſyllaba. p̄pt̄ ſicut apud grecos. cū noſ ḡ cor̄ p̄mitatores ſimus. Solucō in ultima ſyllaba cōuenientior ē depreſſio q̄ eleuacō. q̄ in fine dictio nis claudunt̄ labia. p̄p̄ne et quieſcunt. ſi ad h̄ q̄ claudant̄ inſtrumenta. oportet q̄ ſit motus deorſum. et ita deſſio. ſed accentus principalis non ſit p̄ deſſionem. ſed per eleuacōnem. et ita apud noſ ſup̄ ultimam ſyllām non ſit principalis accentus et hec ē conſideracō latinorū. quare in ultima ſyllaba p̄pt̄ n̄ accidit principalis accentus. Ratiō autēz quare ipſi greci ſup̄ ultimā ſyllām potuerūt habere principalem accentū hec p̄t eſſe. quia ſignatio dōnis maxime cognoscit̄ p̄ finem. et ideo ad diſcernendū ſignacōnem dōnis potuerūt accentuare in ultima ſyllaba. que ē finis dōnis. et hoc potuit eē cor̄ conſideracō. ¶ Item queriſ quare principalis accentus apud latinos habet ſolū hec loca ſc̄z penl̄ et antepenl̄ et non plura. Item cū utroq; fiat in loco pñl. queritur quare non ſimiliter fiat in antepenl̄. et hoc ē querē. quare circumflexus accentus non ſit in antepenl̄ loco. ſicut acutus. r̄mo ſolum ſit in pñl. et acutus in utroq; loco. ¶ Ad p̄mum dico. q̄ accentus principalis ſit in dōne. aliquo mō p̄pter diſcernendū ſignificationem dōnis. vñ in eſt dōni p̄ relacōnem ad ſuā ſignificationem. ſed ſignificacō principalis dōnis attenditur penel finē et p̄pterea iuxta finem. ſm q̄ iam dictū eſt fieri

debet accentus principalis. q̄ in fine fieri non p̄t
sicut sup̄ius est cōsum. Quare oportet q̄ sit in lo
co positus p̄ximo fini. sicut in p̄n̄l̄ ul̄ in p̄ximo
tantū vno mediantē. sicut in ān̄penultimo. et ita
non p̄t p̄ncipalis accentus habere plura loca. nec
alia ab istis. Alia causa ad idē. q̄a si ponat̄ ac
centus p̄ncipal̄ alibi. sicut in loco p̄cedente ante
p̄n̄l̄. heret nimia depressio. et ita nimia insonoritas
ut patet in hac dōne p̄dixent. Si enim heret ac
centus p̄ncipal̄ sup̄ p̄mam sillā. nimia heret de
pressio. p̄pter tres subsequētes ūsus finem dōnis. et
ita nimia insonoritas. sicut patet in exp̄imento.
uel sensibilibiter. s̄ p̄feratur dō illa tali mō. sic er
go necessariū fuit p̄ncipales accentus nō plures
esse ul̄ alios sitos habere. Ex hoc etiā patet quare
utroq̄ p̄ncipal̄ accentus cadit in pen̄l̄ sillaba uel
in antepen̄l̄. quia ex iam dictis patet q̄ ad eupho
niā faciendā post eleuacōnem p̄ncipal̄ accentus
non debet fieri nisi vna depressio. ul̄ due ad plus. s̄
p̄ncipal̄ accentus in eo q̄ talis solū consistit in e
leuacōne. Quare cū p̄ncipal̄ accentus. qui ē circū
flexus habeat in fine sui depressiōem. et post ele
uacōnem. non debet sequi nisi duplex depressio ad
plus. causa p̄cedē. Propterea solū in pen̄l̄ fieri
habet circūflexus. Si uero fiat in antepen̄l̄ ipse cir
cūflexus habet post eleuacōnem in quo consistit
accentus p̄ncipal̄ depressiōem vnā. et etiā sequit̄
tur due sillabe ḡuate. et ita duplex depressio. Et
ita post p̄ncipalem accentū sunt tres depressiōes
et sic manifestū est. q̄ nimia heret sic depressio et
insonoritas. et ita oportet q̄ sit in p̄n̄l̄ sillaba. acu
tus autē accentus non habet nisi eleuacōnez solū
vnde si ponat̄ in p̄n̄l̄ sillaba sequit̄ ipsum vna de
pressio. Si autē in antepen̄l̄ duplex. et hoc p̄mittit
insonoritas et euphonia. s̄ non finit tripli. ē et qua
duplicem depressiōē et op̄ret subsequi eleuacōne
accentus p̄ncipalis. vñ tantū in pen̄l̄ et antepen̄l̄
sillā p̄t fieri accentus. et sic patet solucō ad q̄sitū

Ostenso que.
et quot loca obtineat p̄ncipal̄ accentus et
quare. consequēter ponende sunt quedā re
gule generales ad cognoscendū accentū cuiuslibz
sillabe. Nota ergo q̄ uocal̄ ān̄ alteram uocalem
apud latinos b̄uiatur. ut deus. p̄ter fio fiebat. qd̄
prod̄ i puram ubicumq̄ nō habet r. cū omnibus
suis compositis. q̄n̄ significat passionem. Nam si
r sequitur ad e. b̄uiatur i ān̄ e. ut fierem fieri. et
p̄ter ḡd̄s et d̄d̄s quinq̄te dēdinacōnis. h̄ntes tres
uocales continuas. in quibus e ān̄ i produciū. ut
diei. et p̄ter genit̄s h̄ntes i uocalem ante us
que cōmunis est in ūsu. sed in prosa. p̄ducitur. ut
vnius. s̄ tamen alterius b̄uiis est longatur alius
Apud grecos iio sepius produciū. ut aer medea
et hinc est q̄ s̄m quosdam nomina notha p̄nt in
p̄n̄l̄ corrip̄i et produci. s̄m patrie consuetudinem
et uolūtatem legentis. vñ dicit huḡ in fagin. In
hoc nomine scenophagia licet et corrip̄e et p̄du
cere p̄n̄l̄. s̄m uolūtatem legentis. est enim nomē
non nothū. Quia ergo a greco d̄ndit p̄t p̄n̄l̄ pro
duci. apud grecos in multis uocal̄ ān̄ uocalem p̄
ducitur. s̄ q̄ ad formam latinis reductū ē p̄t
et corrip̄i in legendo. Apud latinos enī uocal̄ ān̄
uocalem non produciū nisi in paucis. De nomini
bus ymitantibus greca. ut lombardia. require in
impedimento usus. In etiā est q̄ uocal̄ ān̄ uoca
le in eodē nomine et in eadē significatiōe in

uenitur q̄n̄q̄ corrip̄i et p̄duci. vnde dicit magister
bene. Primis sillabis p̄p̄oq̄ nominū indistincte pos
sumus uti. ut iacobus. nisi sit ibi uocal̄ ān̄ uocalē
ul̄ positio. ul̄ d̄p̄tongus. ul̄ contra celebrē usum
auroq̄. ut cesar. q̄ semp̄ aurores p̄mam p̄ducūt
Discrepant tamen aliqui aurores habito respectu
ad diūsa. Nam orion prod̄ p̄mam s̄m ouid̄. Olti
tic orion latona nitentibus astris Atq̄ s̄m ūgiliū
corripitur. Cypheus in filiis inter delphinas orion
Hoc sepe contingit propter diūsas significacōnes
ut h̄. Nam ouid̄ accipit orion pro quadam stella.
sed iuḡ p̄ quodam ditharedo. Q̄n̄q̄ autē in eadē
significatiōe inueniū corrip̄i et produci. ut patet
in hoc nomine dyana. Nam corrip̄i ab ouid̄. qd̄
iuuat intincte studia exercere dyana. Sed a iuḡ
lio p̄ducitur ibi. Exerct dyana thoros quē mille
secute. Hoc autem contingit habito respectu nunc
ad linguā grecam. nūc ad latinā. Ex hoc patet q̄
franea romphea diūso respectu p̄nt corrip̄i et pro
duci in p̄n̄l̄. usus tamen habet q̄ p̄n̄l̄ corrip̄iatur
maxime in prosa. Item scias q̄ p̄p̄a nomina loco
rū p̄nt esse in diūtia. ut pictauis. Vñ quidā ait
Engē pictauis libera facta caput. Sed alter corrip̄
it dicens. Pictauis in v̄nis subigit sua rura nec
ultra. Didimus ergo in talibus magis usum seq̄n
dum esse. ita etiā contingit in hoc nomine helyo
deus. quia uidetur p̄duci. Vñ oracius. Hospicio
modico rēor comes heliodorus. Inueniū et corrip̄
i p̄n̄l̄. Vnde pantheon. Corpus heliodori fodiunt
abeunt q̄ latentē. Sed s̄m doctoꝝ usum corrip̄i sicut
et theodorus. licet inueniā p̄n̄l̄ prod̄. Vñ iuvena
lis. Laurozū pueros autem dicens theodorus Inue
niū etiā theodolus p̄ l̄ scriptū. nomen cuiusdam
libri. a theos et dolos. Simile enī accidit in h̄ no
mine monas monadis. q̄ in antidauidiano p̄ma
corrip̄i ubi d̄r. Et monas et nūi de se pant vni
ca turba. Sed aliter dicit. Odonade subtracta dice
tur apocapa facta. Hoc autē d̄co cōuenit ut dic̄
magister bene. q̄ non bene scitur a latinis natura
uocabuli greci. S̄ scimus q̄ d̄nnata a monade.
b̄uiantur. ut monachus. Item regula general̄ est
q̄ omnis sillaba d̄p̄tongata p̄ducitur. ut audio
mul̄ae. nisi sequens sillaba incipiat a uocali. ut p̄
uro p̄stus. Vnde ūgil̄. Scipitibus d̄uris aḡt̄ su
dibus q̄ p̄stis. ¶ D̄p̄tongus autem ē cōiunctio
duarū uocaliū vim suam seruantiū in eadē sillaba.
Nam u. post ḡ ul̄ q̄ ul̄ s̄ sequente uocali in ea
dē sillaba posita amittit vim l̄ē. ut quis linḡia. sua
det. Item uocal̄ ān̄ duas consonantes ul̄ ān̄ vnā
duplicem pōne produciū. ut arma dux maior q̄a
za. nisi vna earū liquecat. ut tenebre. liquide sunt
l̄ z. que posite post muram in eadē sillaba natu
raliter p̄mittit p̄cedentē uocalē naturaliter b̄uē
corrip̄i. ut affeda. tenebre. Duplices iio sunt tres.
sc̄z 3 consonans posita inter duas uocales natu
raliter. et x et z semp̄. ut maior. dux. q̄za. ¶ Et
scias q̄ r greca semp̄ ē uocalis posita inter duas
uocales. ut prosopopeya. et s̄m quidā allelura
s̄ i latinū est duplex consonans q̄n̄ ponit̄ inter
duas uocales naturaliter. maxime in simplici dō
ne. et sillabatur cū sequente uocali. ut maior. pro
ia. vnde in prosa semp̄ huiusmodi i debet conso
nantē sonare. licet poete tale i q̄n̄q̄ accipiant pro
uocali. quod necessitati metri potius q̄ arti impu
tatur. Vnde ouid̄ in viij epr̄. Per cuius androma
then uexauit achaia uictrix. Item in vj epr̄. Im

pia quid dubitas de continuo mori. Item uigilius in v enepo. Troia trisillabū. Et cor a. sic uult ps in vii libro. ubi agit de acco pme de dinatione ubi dicit q omnis ntis latinus a terminalē cor et introducit pcedm ubum uigilij. ubi a cor in troia. q trisillabū est. tamen semp in psa bisillabū troia est. et ita de similibus dicas.

Ofitio regul

Q generalibus ad cognoscendum accentū cu iussibet sillabe. Nūc ponamus regulas ad cognoscendū accentū spāliter prime et penultime sillabe. Scias ergo q de pma sillaba danē quedaz regule spāliter. quaz una est hec. Omne pteritūz bisillabū prod pma. ut emi. pter bibi. fidi. a fin do dis. scidi a scindo is. dēdi. steti. tuli. et hntia uo calem añ uocalem. ut fui. Sed in omnibus alijs quanta fuerit in pnti. tanta remanet in pterito ut amo amauī. pter geminantiā. que cor pnam fillām. ut momordi. et pter genui. posui. coegi. q primam in pnti prod. s in pterito cor. et pter re puli reperi et retuli. que hijs contrariū faciūt. bo rū autē supina pnam cor semp. scz repulsiu relatiū reptum. **H**ic animaduerte q ps dicit in ix q duxi pteritum oñditur esse correptū naturaliter ex nomine quod ab eo denuā et corripitur. ut dux ducis. sicut rexi produxi. approbā ex nomine quod ab eo nascitur rex regis. De hoc req re infra. ubi agit de accentu uboz g. **I**te regula general est. sicut infra eodem libro dicam cum tractabo de accentu nominū in x terminantiū. q obliqui uenientes a nris hntibus i uocalem naturaliter buem añ x cor pnt gñ. ut fomix fornix fornax fornacis. Si autē ueniāt a nro hntē i naturaliter longam prod pnt. ut cornix comidis. Et hoc ē ueq ead in alijs uocalibus. ut pehax pehax dispollux. De hoc ead dicam in dico didis. Item o ne supinū bisillabū prod primam. ut natū. pteritum. quitū a queo quis. citū a dico descedē co iugacōnis. sitū a siuo nie. litū a lino nis. datum. satū. statū. ratū a reor reus ratū. Sed itū produci tur in ambitū pncipio ul supino. Item notus in compōne qñ o mutatur in i buiatur. ut agnitū cognitū. **N**om quanta fuerit pma naturaliter in pmitiū tanta remanet in suo directe denuāō ut amator amator. sedes sedi. rex rexi. et quia siue rit in simplici. tanta remanet in suo directe compo sito. ut amo pamo. Quidam tamen degreiant in librie ul figura.

Aedia sillaba siue penultima. et maxime in trisillabis. et deinceps. accentu cognos citur. Vñ si pnt gñatur ē buis. ut tabula Si uero acuatur longa ē. ut fortuna. et non fiat deñtia inter circūflexum et acutūz. Hoc tamen in multis fallit. q sex sunt impediēta accentus. ut infra dicitur. Quare non ē accentui semp credendum. Ad accentū autē reducitur omnia que aug mento ul diminucōne cognoscuntur. Augmento ut lego plego. Diminutione. ut amauimus ama uero. Et scias q ps in li de accentu ponit quas dam regulas ad cognoscendūz accentū penultime sillabe. ex quibus aliquas ponam hic.

I nomen terminetur in a. aut est psum aut appellatū. aut commune. Si psum produci tur pnt. non nñ natura sed usu. ul deñe causa. ut catilina. maria. stephania. Si sit comune aut gñ

aut latinū. Si grecū prod pnt. ut ycoma. sophia. et hec adhuc nomina non produciuntur natura s usu. cū sint aliena uocabula. Si sit latinū ul ergo simplex ul compositū. Si compositū. uel exgo ab hoc uibo cano ul gigno ul colo. et hoc cor pnt ut nbiona. quod formaē a nbicen inis. is in a. au ngina. muricola. Sed nbicen quod non desinit in a prod pnam. ul componit ab alio uibo ab hijs ubis. et de hijs nichil dicit autor nisi supponendo p hoc q determinat cōmuniter de terminantibus in a. dicens q composita talem hnt regulam pro nūciandi. qualem hnt in simplici. Si autē nomen desinens in a sit simplex. ul ergo habet uocalem añ a. et tūc cor pnt. ut iustina. ul consonantē. et si sic. ul ergo habet r añ a ut desinat in ra. et sic est simile pncipio. et producit penultimā. ut scriptura. natura. ul n añ a. et prod similiter. ut roma na. lupina. excepto timpana. ul c añ a. ita q añ cedat a i. ut cretica. et breuiatur. exceptis tamen hijs. uesica. formica. et similibus. ul habet o añ a. et cor. ut frigida. Nec tamē dicit aliquid o hijs que hnt o añ a. ul aliam consonantem ab r et n ante a. quia sufficienter p regulam de hijs intelli git de hijs que in obliquitate sunt dicit. q in oñi bz hijs obfauendus ē accentus in illo. ubi sua ē in rectis oñdit ecia. q sic ē in rectis sic et in obliquis Hanc autē regulam confuso mō tradit ps cū dicit latina uero nomina. **I**tem dicit ps in iij lib de nominatiuis. In na desinentia denominatiua siue ubalia de quibus iam diximus cū de possessiuis in nus ul in na ul in num desinentibus tractabamus. omniuo longam hnt penul. ul natura uel pōne. ut officiū officina. medicus medicina. leo. leena. constrictrix constrina. coquus coquina et culina. lux lucis lucina. lareo latrina. Nam mutina sagana. pagina. non uidentē esse deriuatiua. sagana et saga idem sunt uel significant. In ra autem terminantia omnia pncipia feminina futuri tempis similem hnt formā. Vñ pnt quoq u prod. scriptura. tritura. censura. litura. **O**magister autē bene dicit. feminina fixa prod i añ na. ut piscina. preter pagina. femina. machina. trutina. proserpina. patina. lamina. sarcina. fusina. fiscina. lucina. budina. elemosina. et pter illa que sequūtur naturaz suoz masculinorum. ut asina. et sicut diximus de masculinis pps. q quedam prod i añ n. ut albi nus. et quedā corripit. ut alannus. Ita dicimus de femininis. q quedam cor. ut mutina. Quedam prod. ut mesina et lamina. Et bene dicit. q illa que sequūtur naturā suoz masculinorū ut asina. cor i añ na. Nam sicut dixit quidā. A mare cum na uenit ipsi petit assimilari. q dicat. Cū na. i. qñ dco terminata in na. uenit a mare. i. a masculino ut dña a dñs. asina ab asinus. petit assimilari si bi scz masculino in accentu uidelicet. Vñ sicut asinus cor penultimā. ita et asina. Similiter dic de vicino et uigna. nbicine et nbicina et ita de similibus. **H**ic etiam nota q nomina terne declina cōnis greca desinentia in a faciūt genitiū addita tis. una sillaba crescendo et penl buiando. ut dogma dogmatis. perizoma perizomatis.

Si nomen desinens terminatur in ilo. prod pnt. ut monile. sedile. Si autem sit nomē adiectiū bñs consonantē inter a et e prod similiter. ut ubale. singulare. De reliquis autem. ut sunt uti le risibile nichil dicit. vñ si obijciatur contra bñc

regulam q̄ sit diminuta. uel cont̄ alterā aliquam
quāz ponit. Dicendū ē q̄ non sunt simpliciter re
gule generalēs. s̄ r̄oneitates et exēpla ad regu
las sumendas. sufficienter p̄ aliqua que alibi de
minata sunt. Infra autem cum determinab̄ de
terminatis in is aliqua supplebo.

Item si nomen aliqd̄ terminetur. uel precedit
consonans uel uocal̄. Si uocal̄. uel e ut gane
o. uel i. ut mulio. et siue sic. siue sic cor̄ p̄n̄l in n̄o
s̄ p̄ducunt eam in genit̄. et in ceteris obliquis.
ut mulio mulionis. et p̄sio p̄sionis. Si autem
precedit consonans. prod̄ p̄n̄l. et h̄ in nominatiuo
ut caligo fuligo. s̄ si in obliquis diūsificatur. aut
enim rennet̄ o quod fuit in recto. et t̄nc prod̄ in
obliquis. ut carbo huius carbonis. uel mutatur in
i. et t̄nc cor̄ p̄n̄l. ut fuligo fuliginis. uel sic plenius
nomina tercie dedinacōis desinentia in o produ
cūt p̄n̄l in obliquis. et formant genit̄ a n̄o ad
dita nis. ut dido didonis. Si iio retinent o. uia o.
in i cor̄. et addita nis formant genit̄. ut homo
hominis. Sed excipiūt nomina ciuitatū. ut redo
redonis. sardo sardinis. turo turonis. et gentilia. si
cūt linguo linguonis. britro britonis. et hic et h̄ si
de huius sidonis. Nam sindo sindonis aliud ē. Et
de similibus. Virḡ eneid̄ xj e. Pulsant et pictis
bellant̄ amazones armis. Iuuenal̄ lib̄ iij satira
iij dicit. Viscones ut fama ē alimentis talibus usi
In eadem e. Quam nec terribiles simbn̄ nec britro
nes unq̄. uigil̄ en̄ xj. Oimidonū p̄cēs frigida
ma tremiscunt. Item excipiūt p̄p̄na a quibus d̄
nominant̄ localia. uel gentilia ut h̄ macedo domis a
quo macedonia nie. et h̄ et h̄ macedo donis. hic
lacedemo lacedemonis. a quo lacedemonia nie. h̄
et hoc lacedemonis. et sic de alijs dicit̄. Dico autē
obliquos p̄p̄or̄ nominū que loca designant. q̄ a
lia prod̄. ut naso nasonis. Quid̄ de sine titulo lib̄
p̄mo. Qui mō nasonis fueramus quiq̄ libelli. Itē
ut dicit virḡ. Simo simonis p̄p̄um nomen cuius
dam rustici a terencio introducti. prod̄ o in obli
quis. ad d̄m̄ nominis apostoli. qd̄ cor̄ o in obli
quis. et retinetur n̄ in nomine apostoli. s̄ a nomi
ne rustici expellitur. Item nomina in o. non dedi
nata nec latina. acuiuntur in ultima. ut abdenago
reliqua in p̄n̄l. ut gasso. sarrago acuiuntur. Vñ pa
tet. q̄ pharao si inueniat̄ preterq̄ in n̄o et uicō in
ultima acuiunt̄. Exod̄ xij. Equus pharaonis. Idem
dico de apollo. licet aliqui hoc non seruent.

Item si tantū vnū nomen repitur trissillabū scz
trissilli. quod in penl̄ b̄uiatur. Si autē aliquis op
ponat de hoc nomine manopi. Dicendū q̄ non
stat in compositis. s̄ autor intendit de simplicibz
Sed adhuc instat in h̄is gummii. nausi. frugi. cor
di. et similibus. Dicendū q̄ ars ista tradita tota
a ps̄. de regul̄ specialibus. datur de trissillis p̄
cipaliter. et alijs deinceps polysyllabis. Ipse autē
instat in bisyllabis.

Antū vnū nomē trissillabū in u terminatū
inuenitur. quod ē monoprothū. in singulari et in
pl̄i dedinabile. et istud corripit̄ in p̄n̄l scz conitru
fiat consideracō qual̄ sit penl̄ in nominibz
terminantibus in al. uel ergo in r̄cō uel in ob
liquo. Si in r̄cō. uel erit p̄p̄um nomen barbarum
et t̄nc corripit̄ ut hanibal. astubal. Vel erit nom̄
apellatiuū. et t̄nc producit̄. ut tribunal. excepto is
nomine animal et etiam sal. Si in obliquo. uel er
go in n̄o. et sic producit̄ in p̄n̄l. ut animalis

tribunalis. uel in masculino. et sic corripitur. ut as
tribalis hanibalis. prod̄cā addita is geminant̄. ut
animal animalis.

Omnia terminantia in el sillabam prod̄ p̄n̄l
obliquor̄. et corripunt penul̄ rector̄. ut michael
michaelis. daniel danielis.

Omnia terminata in il cor̄ p̄n̄l tam in recto
q̄ in obliquo. ut euigil̄ euigil̄. Nota t̄n̄ hic q̄ hu
iusmodi nomina si dedinant̄ is addita cor̄ penl̄.
genitiuant̄. ut pugil̄ pugil̄. et hoc si ē latmū. gre
ci non. q̄ acuiūt ultimā in recto. Ideo in obliquis
p̄n̄l longam h̄nt. ut tanaquil tanaquil̄. Vñ r̄sus

Corripias pugilis. sed producas tanaquilis.
Si ol vnū inuenit̄ quod cor̄ penl̄. ut helrol
et hoc in trissillis intelligit̄. Tamen de alijs sci
as q̄ nomen in ol p̄d̄ et ē tercie dedi. et is addita
producendo p̄n̄l genitiuat̄. ut sol solis. que tamen
non uariantur. in ultima acuiuntur. ut micol

Omen in ul cor̄ est tercie dedinacōis. et iūc
ta is facit genit̄. penul̄ b̄uiando. ut p̄sul. consul
p̄sulis consulis exul exul̄. Omnia alia in ultima
acuiuntur. et non sunt latina. ut heriul̄. Si tamē de
dinant̄ in obliquis p̄n̄l longam h̄nt. ut saul lau
lis. Aurora sup̄ hester. Regis cui uitam concessit
mucro saul̄. Hec regula non ponitur a pr̄stiano

Omnia terminata in um b̄uiant̄. ut dorum
philozū. Et sciendū q̄ non ponit regulam
iuxta nomina terminata in ā. uel in em. uel in im
quia non sunt latina. de quibus scilicet latinis et
trissillis intendit hic principaliter.

Item ā uel in em uel in im uel in om. si sunt bar
bara sunt masculini uel feminini generis. ut cha
naam. iherusalem. ioachim. edom. et acuiuntur

Item an nomen p̄ducitur. et p̄tinet ad terciam
dedinacōnem. et est grecū s̄ ps̄ in vj li. ubi
dicit̄. q̄ grece dedinat̄. ut titan titanos. uel latine.
o uia in i p̄n̄l prod̄. sicut et in recto ultima est a
cuta. ut pean peanis. leuitan. Virḡ x enerd̄ f. Cō
dament socj letum peana secuti. Excipitur euan
de quo dicit ps̄. q̄ euan t̄ sumit post n̄. vñ facit
euanis et non euanis. et ponit hanc regulam ge
nerales. q̄ a ḡs in os fiūt nomina in nus. ut titā
titanos. h̄ titanus ni. delphin delphinos. h̄ delphi
nus ni. azabs arabos. hic azabus bi. elephas ele
phantos. h̄ elephantus ti. rinocerus uelut ethio
pus. et p̄ talia nomina attentus facilius declarat̄

Item nomen terminet̄ in en sillabam. uel p̄ponitur
c uel non. si sic cor̄ p̄n̄l. ut hoi cen lincen. sed
excipit̄ tibicen. quod pro duabus i b̄uibz vnaz
longam h̄nt. debuit eniz i geminare tibia tibicē
pro quo tibicen d̄r. Si non habeat c añ n. uel er
go diuatur a p̄ma cōiugacōne uel quarta. et tunc
prod̄. ut solamen a solor. et munimen a munio
similiter et amamen. audimen. uel deriuantur a se
cūda uel tercia. et t̄nc cor̄ p̄n̄l. ut a sedeo sedimen
a rego regimen. p̄pter ūbaba uenientia a uerbis
tercie coniugacōis. desinentibus in uo diuisas q̄
prod̄ penl̄. ut acuo acumen. fluo flumen. nio. mu
men. h̄nt enim u prod̄ penl̄. Alia uero uenientia
ab alijs ūbis secūde et tercie coniugacōis. h̄nt i
cor̄ penul̄. sicut dicit ps̄ in iij li. ut moneo moni
men. rego regis regimen. uel regmen p̄ sincopam.

Item specio specimen.
Si on nomen p̄tinet ad terciā dedinacōnem. et
ē grecū. et uel grece dedinatur. ut mennon mēno
nos. uel latine o conūsa in i. ut mennon mēnonia

finō onof ul' h' finon onis. Quēd autē p̄cipue p̄p̄a
tis sumpta genitiuant. ut phetō phetontis. demō
phon demophontis. Quēdaz uō is addita geniti
tuant. penl' prod ul' cōr. sm grecos. ut ait ps in
vj li. kñ in maiori pte cōr penl' in obliquis. ut si
don sidonis. s̄rmon simonis. canon canonis. dra
con draconis. Et qñq̄ prod. ut symon s̄rmonis p
pum nomen. salomon salomonis. triphon t̄pho
nis. pñl' prod. In auroza in lib' macha. contra tri
phonem. tūc rex demetrius ibat. Idem in eodem.
Antiochū triphon hoc tempe p̄tere captat. samp
son similiter sampsonis eadē prod. Dic tamen re
gulariter teneas. q̄ si penl' prod in obliquis tunc
nñ ultima acutur. ut cēdron cēdronis. Si autem
penul' geniñ corripitur. tūc in recto penl' ul' añ
pñl' acutur. Sed quid dicemus de t̄rphon. si uis
sequi aurozā. et dicere q̄ pñl' geniñ producatur.
oportet te dicere q̄ ultima nñ acutur. sic cēdron
Si autem uis dicere q̄ pñl' geniñ corripitur sic
de symonis tūc dx q̄ ultima nñ t̄rphon nō acui
tur. ymo p̄ma. sicut canon. Ad iusum autem q̄ de
auroza in contrarium ducitur. facile est rñdere. q̄
uollet aurores in p̄p̄is nominibus ponūt s̄ue
p̄ longa. et longam pro bui. aliqñ ul' aurorita re
poetica uel figuratiue. Sicut et theodoros a iunē
nali prod in pñl'. ut dixi sup in regu' generalibz
de accentu cuiuslibet sillabe capitulo ostenso

Nomina terminata in ar neutra producuntur
ram in rō q̄ in obliquis. ut rōcular. rōcu
laris. Sed a rectis excipit laquear. et ab obliquis
nectaris. iubaris. Epatis eadē cor̄ pñl. sed non est
latinū. et intellige de neutris deriuatiuis. Nā ut di
cit ps in vj li. Neutra in ar si deriuatiua sunt p̄d
a in obliquis casibus. ut a lupa h̄ lupanar nans
a laqueo h̄ laquear laquearis. a calce hoc calcar
calcaris. Si uero sunt mas ge. cor̄ penl̄ genit̄. ut
cesar cesaris. et bostar bostaris. Sed dubitat̄ de
specular. et similibus. an producant pñl̄. Ad hoc
dicit magister bñ. q̄ nomina tercie dedinationis
hñtia u aū l. penl̄ prod̄. dum mō sint integra. ut
rōcular. Nam pñt apocopari. et tunc sequuntur
naturam suoz iiboz. Vñ specular pro specularē
cor̄ pñl̄. sicut speculor aris. Sotular autem nichil
ē. ymo dicimus sotularis. Eodem mō dicimus sub
ligar pro subligare. Aliqui dicūt. q̄ specular et si
milia prod̄ pñl̄. Michi autem uidet̄ cū magistro
bñ. q̄ specular et similia apocopata cor̄ pñl̄. sic d̄
claratū ē. Et scias q̄ huiusmodi nōina in ar addi
ta is genituant. ut cesar nis. rōcular laris. specu
lar specularis. p̄ter far fars. quod sm ps pōne
būt pñl̄ longam. quod solum r bām geminauit
ne iibum esse putet̄ secūde p̄sone. for fars. Item
epar iit̄ r in t. penl̄ nichilominus huiando. ut e
patis. Huḡ tamen dicit epatis ul̄ epatis. Itē lar
ait huḡ p̄ domo puella et oppido sm regular fa
cit laris. h̄ pro quodā rege. causa dñe t assumit
et facit laris. Consuevit etiam queri de hoc nomi
ne bostar. an penl̄ producatur in obliquis. Ad h̄
dicit magister bene. Nota q̄ dicimus h̄ bostar p̄
quodam barbaro. et nichil ē hic bostar. Vñ cor̄
pñl̄ genitiui. et nunq̄ prod̄. Eravit autē huḡ. q̄
dixit h̄ bostas bostans in deriuacōnibus suis hoc
magister bñ. Huḡ uero sic dicit. Bos compositus
cū sto stas. et d̄ h̄ bostar bostaris. penl̄ prod̄. i.
locus ubi boues stant scz stabulum. Dicitur etiā
bostar locus ubi corpora bouum comburebantur

Inueniē et h boſtar boſtarie penl cor. ꝑꝑim no
men uiri et ꝑꝑituiū. Vult ergo hug. qꝫ boſtar a
no inueniē in neutro et in maſculino genē. et ſic
in obliquis penl ꝑꝑ corripē et producere diiſis re
ſpectibus et hoc magis michi placet. Hoc etiā
uult ꝑꝑ. qui dicit. Boſtar locus ubi combuunt
corpora boum uſ ſratio boum.

Scorpiorum boum ul' scatio boum.
 3) nom terminetur in er ul' consideat ad pe
 nullimam recti ul' obliqui. Si obliqui buiatur in
 pnt. ut uoluer uolueris. papauer papaueris. Ex
 cipitur mulieris quod prod pnt. Vnd statius. Si
 qua deū soboles si qua ē mulieris origo. Sed in
 maiori ps nō excipit. dicit enī sic ps. Q omnia
 latina desinentia in er. si crescunt in genitō cor pe
 nullimā in obliquis. ut paupis. Si nō non cres
 cūt in obliquis pferūtur sicut et sui nō. p tanto
 dicit magister bñ q mulier cor pnt. q a ps non
 excipit in ma. Et supponit q ille libellus de accē
 tu ubi mulieris excipit nō fuit compositus a ps
 sicut et multi dñt. Et dicit q statius pper necel
 sitatem eam prod. Et ideo poete nunq utitur ob
 liquis eius. Vnus tamen sequens prod obliquos
 de mulier. sicut et muliebris. Si autē penl conside
 reē in rcō. ul' ergo erit neutri generis. et prod pe
 nullimā. ut papauer. ul' mas ge ul' fe. et cor pnt
 ut mulier. uoluer. Exceptis hijs que prod pnt
 pōne. ut equester. pedester. siluester. De panther.
 panthens. crather crathens. que prod pnt crescē
 tis qñ. non ē instantia. quia non sunt latina.

In sillam terminata in pñl buiatur. ut se
miuir. triuir. Et scias qđ fere buiatur ubi
qđ in iūtura componis. ut omnipotens. tubicen.
p̄ter tibicen. Et ut dicit ps. in vii lib. ubi agit de
genitō sing. secūde ordinacōis. Et in ir et ur et
eus desinentia. semp vna sillaba vincūt in geniti
uo. que et pñl buem hñt. ut triuir triuri. semuiuz
seuiuri. satur saturi. nisi quæa productio fiat in

A Omen in or e terdie *grecice*. ut *nideis* *nidei*
ordinacionis. et *adorta* is *genituat*. *pter* cor
quod *interposita* habet *d.* ad *ozniam* *ablañ* plu
ral huius nominis *corus* *cori*. et *pter* *ador* quod
e *inordinabile*. ut *pbat* *ps* in *vj*. *ppter* *repugnā*
tiam *duay* *regulay*. Quia autem *neutrū* est *debet*
corpi *pnl'*. s; quia *uenit* ab *adoto* *ras*. *debet* *pro*
duci in *penl'*. et *ideo* *inordinabile* est. *Nomina* *iii*
or *prod* *penl'* *obliquoq*. ut *licor* *licoris*. *amor* *a*
moris. *Excipiunt* *neutra*. et *sunt* *tantimō* *quatu*
or. scz *equor* *equoris*. *maimor* *maimoris*. *cor* *cor*
dis. *ador*. *Item* *excipiuntur* *greci* *ppa*. s; *ps*. *in*
vj. ut *actor* *actonis*. quod *cor* *pnl'*. quod est *ppū*
nomen *grecū*. Sed *qñ* est *appellatū* et *latīnū*. *pō*
pnul' *gñ*. Vnde *quidam*. *Actoris* in *spolijs* *utuf* *ac*
toris habetur. *Item* *hector* *hectoris*. *Agenor* *age*
noris. *nichanor* *nichanoris* *Theodolus*. *Virgine* *stu*
pita non *passus* *agenoris* *arma*. *Auroia* *li* *macha*
Ense *metunt* *dextram* *linguā* *nichanoris* *hostes*
Et *potes* *a* *simili* *nocare*. *licet* in *aliquibus* *usus*
nō *habeat* q; *quotienscumq* *appellatiua* et *ppria*
cōueniūt. *ppria* in *penl'* *sunt* *griauata*. ut *dicatur*
sub *rege* *sapere*. *pnl'* *biuiata*. et *cantor* *cantoris* *pe*
nultima *cor*. p *pprio* *nomine*. *Quid* in *epy*. *Pleni*
us et *mebus* *eusippo* et *cantore* *dicat*. Vñ *quidaz*
Cantoris est *ppum*. *cantoris* non *ppatur*. Itē *exci*
piūtur *composita* *de* *corpus* et *deris*. ul *decor* in
quantū est *cōmune*. q; *tunc* *corripit*. Nam *mas* p
duatur. Vnde *usus*. *Cōmunē* *decorē*. s; *marz* *di*

co decorem. Similiter composita a puer. q̄ taba uelut p̄pa reputant̄. ut publior bliporis. et maxcipor maxciporis. Ita enim antiqui pro publi puer et marci puer dicebant. Ita teste p̄s o nō producant in obliquis casibus. Salustius in iij hisror̄. Vnus consistit in agro lucano grauius loco nomine publior. Item excipiuntur arbor onis. castor castoris. memor memoris. et eius composita Item rethor rethoris. Vñ iuuenal. Cedūt grammatici vincunt̄ rethores omnes. Et cor̄ penl̄ gñ castor castoris. siue sit animal siue p̄puz castoris et pollus. ¶ De n̄is autē ubalium in or scias q̄ quedā cor̄ penl̄. et quedā prod̄. Nam fm̄ p̄s li iij de denominatiuis huiusmodi nomina formantur a ubis. ul̄ p̄ abiectionem o. quod fit cū ubus habet r̄ añ o. ut laboro labor. ul̄ p̄ abiectionem r̄ ut amo amor. ul̄ formant̄ a nominibus ul̄ p̄tio p̄ijs in us conuēsa us in or. ut senatus senator. amatus amator. tonsus tonsor. doctus doctor. uel p̄nt formari u uba in or. ut auditu auditor. debitu debitor. Vñ patet q̄ quedā produciuntur. sicut ea a quibus dñdunt. ut auditu auditor. Quedā uero penl̄ cor̄. ut debitu debitor. uidē edā in scribo n̄ ut terminata cor̄ penl̄ tam in rectis q̄ in obliquis. ut iecur iecuris. satur saturi. et semper p̄tinet ad rectā. p̄ter satur. quod ē secunde. q̄ fac femininū in a saturā. et omnia is addita cor̄ penl̄ efficiunt genitiū. p̄ter fur furis. quod produciuntur ad dñtiam secunde p̄sone de furo ris. fm̄ illud. cū tu iñte furis te fallūt gaudia furi. Excipiuntur etiā am quantū ad formacōnem. ebur. femur. iecur robur. que utuntur etiam u in o. et addita is penl̄ cor̄ genitiuant. ut robur roboris.

¶ Si as sillam terminata produciuntur in penl̄ obliquo. et compiuntur in penul̄ recto. ut dignitas dignitatis. et in omnibus casibus prod̄ a. s̄ excipienda sunt quedā p̄pa deñe causa in fine n̄ dñflexa. ut lenas lenatis. menas menatis. ne accusati plures menas ne. genus piscis et lena ne. i. meretrix esse putent̄ Item excipiuntur appellatiua p̄ sincopam plara. que seruant accentū in ultima. ut aspinas. p̄mas. optimas. rauēnas. capenas. ponēnas. lazmas. et etiā mās et uelras. sublata ē enim in p̄dictis hec sillaba ti. et super a seruiatur accentus. et hec l̄ā p̄us fuit in penultima. nūc autē ē in ultima sillaba Et h̄ uult p̄s. qui in iij li de nominatiuis dicit. De p̄dictis q̄ ideo in fine reflexum h̄nt accentū. quia per sincopam ti profertur. p̄fecta enim eorū inueniuntur apud antiquissimos in tis desinentia. ut h̄ et hec primatis. optimatis. aspinatis. et sunt huiusmodi in as denominatiua plures similia accusati plurali p̄mitiuorū suorū. et sunt cōnia. Item omnia barbarā in as in ultima acūntur. ut encas. maginas Nam nugas et nephās. cū sint latina in penl̄ acūntur. licet non uariant̄. Sed de anas anatis dubitatur. an debeat p̄duci in obliquis. Dicunt multi q̄ penl̄ cor̄ in obliquis. quod etiā repitur in marco. Oagister bene dicit. q̄ iuxta regulam desinentiā in as debet produci. et hoc credo uerū. Item scias q̄ barrabas be. et carphas phe penl̄ quant. si militer ionathas the. s̄ ionathan. barraban inde dinabilia acūnt ultimam. Et nota q̄ sicut dicit p̄s in li iij. In as pleraq̄ denominatiua sunt. quorū p̄mitiua s̄ sunt secunde dedinacōnis q̄to singula in recte dñō assumūt ras. i. penl̄ ubiq̄ cor̄. ut pro

bus p̄bi probitas. mendicus mendici mendicitas asper asperi asperitas. sedulus seduli sedulitas. Timidus timidi timiditas. Et nota q̄ hec que in genitō duplicant i. extremā eorum mutant in e. euphonic causa. ut pius pij pietas. anxius ij anxietas. liber quoq̄ excipit̄. quod nō assumpsit tas non genitō. ut liber libertas. Tercie uero dedinacōnis nomina datō assument tas. ut diximus. ut capax capax capacitas. affinis affini affinitas. celer celen celentat̄ autor autori auctoritas. Excipiunt̄ pauca. que b̄ ul̄ p̄ sine s̄ h̄nt añ er. hec enim nō assument tas ut puber pubertas. uber ubertas paup̄ paupertas. Sed hoc possumus etiā in secunde dedinacōnis nominibus obseruare. ut liber libitas facit. ut sup̄ dictū est. Asper autem et prosper q̄ s̄ h̄nt añ p̄. asperitas et prosperitas faciūt. saluber et salubris facit n̄m. idēoq̄ salubritas. et celebris celebris celebritas. Verus quoq̄ qd̄ unus trū genex in us desinens inuenitur. nō assumit tas. uerustas. Excipiuntur et̄ que in or desinentia. mutauerūt or in es. et assumpsērūt tas. ut maior maiestas. honor honestas. et similia.

¶ Si es. ul̄ sunt q̄ntē dedinacōnis ul̄ terciē. Si terciē cor̄ penl̄. tam in rectis q̄ in obliquis. ut alipes alipedis. hercules herculis. aries arietis. Excipitur quietis. heredis. locupletis. et que sunt similes formacōnis. Si uero sunt q̄ntē dedinacōnis. ul̄ ergo h̄nt uocalem añ es. et tunc cor̄ penl̄ n̄. et prod̄ penl̄ genitiū. ut dies dici. Vel h̄nt consonantem añ es. et tunc cor̄ penl̄ in obliquis. ut fides fidei. Et nota q̄ thecnites et huiusmodi denominatiua in tes desinentia dedinant̄ sicut p̄nōmica in a desinentia. et sunt tantū mas ge. Vñ erant illi qui dicūt thecnitē israelites p̄ israelitis j regum xxvij. a. Item mulier thecnites p̄ thecnitis. ij regum xxij. a. Item naamia amanithes pro amanithis. iij reg xiiij. g. Et dedinant̄ huiusmodi de nominatiua in tis. h̄ israelitis. Huius israelitis. ad modum p̄nōmicorū femininorū. h̄ moabitis moabitidis. h̄ amonitis. huius amonitidis. et p̄duc penul̄ in rectis. s̄ eam cor̄ in obliquis. Quando uero terminant̄ huiusmodi denominatiua in ta sunt cōmunis genens. ut israelita. hierosolimita. bethleemita. et penultima produciuntur.

¶ Nomina desinentia in is. aut sunt dissillā. aut trissillā. Si sunt dissillā cor̄ in obliquo ut aspis aspidis. Si ergo sunt trissillā. ul̄ ergo adiectiua ul̄ substantiua. Si substantiua prod̄ penl̄ ut libens. sinapis. Si adiectiua. ul̄ ergo h̄nt a añ l̄. et prod̄ penultimam. ut moras. special. uel non h̄nt. ut humil. util. et huiusmodi. Et cor̄ hec penl̄ tam in rectis q̄ in obliquis. ¶ Scias etiam q̄ p̄s in iij li. sic dicit. J longam h̄nt omnia in il̄. que a nominibus deriuant̄. necnon in ile neutra. siue ex eis in ilis fiant. siue non habeant aliquod añ se genus. Sed a quacūq̄ p̄cedōnis nascantur. ut edes edis. senex senis. agnus agnis. puer puerilis uir uiril. senara senaril. ouis ouil. finis finil q̄ntus q̄ntilis. sextus sextilis. hostis hostilis. subtel subtil. excipit̄ par parilis. Exilis etiā a genitō factū denominatiuorū seruauit regulā. Similiter neutra prod̄ penl̄ ouile. monile. cubile. sedile. nam in his desinentia ubalia siue p̄tiopalia cor̄ eandem. i. penl̄ ut fero fertil. uror utilis. futio futil. uolo uolant scilicet scilicet. textus textil. altus ul̄ altus altilis fictus fictilis. Hec pris. Oagister autē bene addit

dicens. q̄ ex hijs que ueniunt a nominibus excipiunt̄ panl̄ dapilis humil̄. q̄ panl̄ deniatur a par paris. dapil̄ a dape. humilis ab humo. et tamen cor̄ pnl̄. Textil̄ a uirḡ compitur. q̄ accipit h̄ tam̄ p̄p̄u nomen S; q̄n deniatur a testa p̄d pnl̄. et est cōmune. ut uas testile Si uero deniatur a textu ul̄ a texendo cor̄ pnl̄. ut textilis uestis ul̄ ora. Eccl̄ xlv. Opus textile.

Amina desinentia in os sillabam prod̄ tam in nō q̄ in obliquis. sacerdos sacerdotis. Lepos leporis. ut eloquentem significat.

In nomina terminent̄ in us. aut sunt propria aut cōmunia. Si p̄p̄a cor̄ penl̄. nisi sint pōne longa. ut ruptus et huiusmodi. Si sint cōmunia aut ergo sunt similia p̄cipijs. et d̄n̄unt a iibis et sunt secūde ul̄ quarte dedinacōis. ul̄ sunt alia ab hijs. si sunt huiusmodi p̄ducūtur. ut amatus cupitus. Sed hinc excipiūt̄ ista tria. infitus. il litus. nequitus. Et composita ab eo is. ut preteritus obitus. et composita ab hijs iibis do sto et re or. ut inditus. infitus. izritus. Item excipiunt̄ ea que ueniunt a spiro halo et ambio. ut spūs. halius. ambitus. media cor̄. ambitus autē in participio prod̄. Item excipiunt̄ composita huius iibi euo. ut eurusus diuitus. et omnia ista p̄nt esse nomina et p̄cipia s; q̄ p̄nt habere tempus uel carere tempe. Si sunt alia ab hijs. aut ergo sunt secūde dedinacōis aut tercie. Si tercie cor̄ penl̄ in rō. et in obliquis prod̄. ut feruitus feruitus. sed excipiunt̄ que sunt pōne longa. ut iuuentus. Si autē sint secūde dedinacōis. aut ergo sunt substantiua aut adiectiua. si substantiua cor̄ pnl̄ ut fraxinus. s; excipit̄ papius ri. Si adiectiua. ul̄ ergo habent s; inter i et u in loco pnl̄ ul̄ non. si non. p̄d penl̄. ut marciānus. capuanus. et hec sequitur regulam eor̄ que terminant̄ in a. de quibus dictus ē sup̄ius. Si autē h̄nt c; inter i et u in penul̄ loco compiuntur in pnl̄. ut gallicus. anglicus. scoticus et adiicit illis vnū quod ē quarte dedinacōis scz porticus. Hec p̄nt colligi ex dictis p̄s de accentu Scias etiā q̄ nomina quarte dedinacōis. ul̄ p̄cipia in tus. supinor̄ et p̄cipior̄ accentu omni modo sunt regenda. Vnde supinor̄ et p̄cipior̄ regule attendant̄. Si ergo sunt a p̄ma coniugatione ul̄ secūda. compiuntur. ut domitus. exercitus et si a tercia. ut agnitus. oblitus. Nisi habeant supinū ad modū quarte cōiugacōis. ut laccitus. Si autem a quarta prod̄. ut uagitus. nisi ueniant a iibis in eo. ut p̄teritus ambitus. p̄cipiū prod̄. s; iibale cor̄. ut sup̄ etiam tetigi. Item o an l in diminutiuis uiuatur. ut hostiolus. fibolus. Itē u an l. ut horridulus. homūculus produuntur.

Possessua terminata in nus prod̄ pnl̄. excipitis quibusdam terminatis in ginus. ul̄ in ti nus. Vnde p̄s in ij maior̄. Possessua h̄ntia **I** an nus prod̄ pnl̄. ut masculinus. femininus. uicinus. p̄sinus. reginus. diuinus. ap̄nus. rufus rufinus. marcellus marcellinus. porcus porcinus. canis caninus. mustela mustelinus. Sus suinus. ouis ouinus. nam ouilla et suilla deriuatiua sunt. Excipiunt̄ desinentia in tinus. que non h̄nt t a suis primitiuis ut a diu diuinus uenit a cras crastinus hoc nō homotinus. dam dandestinus. p̄us ul̄ p̄tus. p̄stinus. hec enim pnl̄ compiunt. Si uero h̄nt t a p̄mitiuis prod̄ penl̄. ut uespertinus a uesperta. iacinctinus a iacincto. euentinus ab euentu. Item

constantinus et dementinus a p̄mitiuor̄ genitiuis h̄nt e. ut martinus a martina que aurota intelligitur. mediestinus autem a medio et stando uel tenendo componi uidetur. Item excipiuntur possessiua desinentia in ginus. siue que h̄nt g ante inus q̄ talia cor̄ pnl̄. Vnde dicit p̄s ibidem. Inuenitur edam ibidem **I** h̄us añ nus. g. añcedente inus in hijs q̄ ab arboribus deniunt̄. ut oleaginus. faggi nus. Vnus tamen aurotū contradicit in pre p̄dē regule. q̄ bissinus. smaragdinus. amestinus. ada mantinus. et huiusmodi possessiua que sumuntur a nominibus lapidū ul̄ floz cor̄ pnl̄. Prudenciū Inter has sp̄es smaragdina gmine uno. Sed possumus dicere. q̄ in omnibus salibus est figura q̄ dicitur sistole in metro poetica licentia. ut uult huguo dicens. Iacinctinus na nū. pnl̄ prod̄. quis poetica licentia q̄nq; compiatur. Item dicit q̄ bō bicus na nū pnl̄ prod̄. licet iuuenalis eam corripiat. uidē in bombicinus in suo loco. Et si obijci as. mirum uidetur si omnes poete in vna corda errassent. Dico q̄ non om̄s errauerūt in ead̄ corda. q̄ ibi poete aliqui etiā produunt penl̄ prod̄cō rū nominū. Vñ aurota super hester. b. Se q̄ smaragdinus miscet utroq; color. Item super al̄ egipsum. Cristallina fuit facta fenestra decens. hoc ē dicit pap̄. Sed querit̄ de bissinū. morticinū substantiuis. et similibus. Ad hoc dicūt quidā. q̄ hec s̄ et adiectiua prod̄ pnl̄. q̄ licet mutant modum de dinandi. non tamen mutant accentū. Alij dicunt q̄ cor̄ pnl̄ ad d̄ntiam adiectiuor̄. Vnde apocal̄ xix. debet legi cor̄ pnl̄. bissinū sunt iustificacōes sanctor̄. Quidā autē uidet̄. q̄ bissinū cor̄ pnl̄ ad d̄ntiam adiectiui ut dictus ē. S; de morticinū aliud ē. q̄ cū sit compositū sequit̄ naturam componentis. Vñ q̄n componit̄ a cedo cedis prod̄ penl̄ siue sit adiectiui siue substantiui. Vñ isa. v. p̄d morticina. q̄ glosa dicit. Morticina eor̄ p̄strata a romanis. Qñ uero componit̄ a cedo dis cor̄ penultimam. Vnde iisus. De cedo morticinū. de cedo mortiticiū. Morticina cadūt ferro morticina morte. Si enim morticinū a cedo compiet̄ pnl̄ ad diffractiā sui adiectiui. tūc non esset diā inter morticinū a cedo. et morticinū a cedo. et sic de similibus

Amina terminata in dias **I** est dicendū consonantes pōne p̄ducuntur. et sunt tercie dedinacōis. Terminata in bs. ut arabs arabis. trabs. iusbs. ul̄ in mo. ut hiems. quod sine p̄ scribitur. ut patet in genit̄. ul̄ in ps. ul̄ in op̄ interposita **I**. genitiuant̄ pnl̄. nisi defendat posticō huiata. Vnde quidam dicit. Arabs arabis ab aro tñ exigit arabis. canabs nabis. p̄sius tunc mare trisileres ut roza canabe fultū penolpen. pelops pelopis. Quid ē viij. Tu quoq; habes pelopem. p̄ aut̄ pelopis q̄ parent̄. Excipitur quantū ad accentū didops didopis. quod prod̄ pnl̄. Virgilius. in vij enep̄. e. ferrum exercebant fasto didopes in antro. Theodolus b. fulmina didopes iouis impio fabricantes. Et dicūt aliqui et p̄babiliter. q̄ si ē gentile commune prod̄. s; si p̄p̄m compitur Scias etiam q̄ acrops scripti p̄ r cor̄ penul̄ in obliquis. Vnde theodolus. Egregio acropi debet causa litandi. Excipiunt̄ etiā quantū ad formationem que h̄nt e añ b ul̄ p. que non solū accipiunt̄. s; et e utunt in **I** cor̄. ut celebs celibis. foiceps foicipis. s; tamen monosyllaba non mutant. E. ut plebs plebis. seps sepis. Aurops etia; ñ mutat E

in i. s. in a cor. ut aucupis. Item composita a ca
pire ablata s. et mutata e in j et addita itis faci
unt genitiuū. pñl cor. ut biceps bicipitis. preceps
precipitis. cenceps cencipitis. i. hñs centum capita
Sciendum tamen qd polysyllaba terminata in ps
pñt dupliciter considerari. put eniz sunt composita
a capio genitiuant in ipis Sed put componū
tur a capite faciūt in ipitis. Princeps nñ facit pñci
pis. et auceps aucupis. Vñ quidam. In cepe a ca
pio pis suscipit in genitō. si uenit a capite tñc sus
cipi. ut pitis apte. Pñl autē in fine sexti ait. qd an
tiqui dicebant anopes et pōpes bicipes in nō. et
sic fm analogiā sequebaf gñs anopes ancipitis
sñt sospes soipitis. stipes stipitis. Sed stipes stipis
ē obuius. stipes stipitis arbor. Item terminata in
ls ne rs. ut pule. deus. ars. cohors. iutunt s in tis
ul interponūt ts. ut pulis dentis aris. Sed tam
composita de vñcia iutunt s in os. ut deus deuis
cis. quinquil quinquilis. Hug tamen uult qd de
unf componatur ab vñcia ul vñs. Itē glans fids
lent et composita de pendo ūbo ut libripens mu
tant s in dis. ut libripendis glandis. lendis pro a
nimali. qd p legimine facit lentis. fm regulā fac
frons frondis p folio. nam p facie frons frontis
normā seruauit. Similiter sumūt dis composita de
corde. ut discors discordis. Secors secordis. uecors
necordis. Dicit eniz ps. qd in omnibus fere cōposi
tis. quod dicit ppter exanguis. Dedinacōem com
posita simplicis. licet in nō drñt rmitantur Itē
icere quens cū suis compositis genitiuant in ūtis
ut euntis. reduntis. nequeuntis. pter ambients am
bients seruans normā. fors ablatō forte. et non

Nomina in r terminantia. tñ habet plus.
In rō qd in obliquo cor penul. et sunt recte
dedinacōnis. ut caput cū suis compositis. naz qd
quot aliquot non uariantur. Dedinabilia ergo u
conūsa in i cor et addita is genitiuant. ut caput
capitis. sinoput sinopitis. occiput occipitis. et sūt
neutrū genens. Si quens hic. Cū solū in duas mu
tas desinant nomina latina. sciz c et t. ut allec et
caput. quare non determinet ps in li de accentu d
hijs que desinūt in c. sicut de hijs que desinūt in
t. dico qd nomina terminata in c. aut sunt mono
syllaba ut lac. aut dissyllaba quou penl prod pō
ne. ut allec. et de hijs p se patet modus accentuā
di p regulas generales supius datas. et ppter ea i.
ponit regulas de nominibus terminatis in c. sicut
de hijs que terminant in t. sicut frater ruptus an

In x desinens nomen prod. qd qd gñcus dic
x ē duplex consonans. et pñnet ad rēciā de
dinacōem. et omnia x conūsa in cis ul gñs genit
uant. pter nix niuis. nox noctis. senex senis. et ā
tiqtus senis. supellex supellectil. penl cor. uetu
tissimi tamen et h supellectil nominatiū profere
bant. Et omnia que non hñt g uel t in genitiuo
cor penl. De pñtis ūsus. Omnis rōis in x. in cis
ul gñs genitiuat. Absqz senex et nix nox atque si
pellex. In gñs autē faciūt solū illa que ueniunt a
ūbis in go. x conūsa in gñs. ut lex legis. a lego la
gis. Rex regis. a rego regis rex. Remex nñ iunt
e in i et sit remigis. a remigo gas. frux autē fru
gis facit. a frugo ūbo greco. Similiter falanx fa
langis carena. Spinx spingis et eodā spingos. de
quibus dicit ps in fine sexti. qd in x greca seruam
in genitō an is eandem consonantē quam apud
greco ante os. ut pheax pheaxis. spinx spingie

onix onidis. Quidam tamen dicūt qd ueniūt a ū
bis grece in go. Coniūx uero amittit n ad orām
secūde pñone coniūgo coniūgis. et facit coniūgis
cor penul. Omnia alia x ūsa in cis genitiuant. ut
pax pacis qd raro hz pluzale. nex nedis Cicero p
milione. Insidiatori iio et latroni quibz pñt infenzi
iusta nex. pix picis. dux ducis. Sed terminata in
x cor naturaliter e. pter ūuex si sint dissyllaba ū
tunt e in j. ut apex apicis. remex remigis. uertex
ūctis. pter monosyllaba et eoz composita. ut lex
exlex exlegis. uerux tamen habet e. Composita
uero simpliciu dedinacōem sequuntur. ut pernox
pnoctis. exlex exlegis. seminelex seminecis. dux in
One nomen desinens in ax cor j. terdix
penl recti. et prod penl obliquo. ut pñtax p
ñnatis. et hoc uox est in latinis. Nam ut dicit ps
in fine sexti. Barbara in x magis cor penul. ut
pharnax pharnacis et similia. Excipitur aia aia
cis. quod producit penultimam.

In nomen terminetur in ex cor penl tam in
rectis qd in obliqs. ut artifex artificis. opifex
popifex. Excipiē ūuex ūuecis. quod non soluz in
genitō penl prod. si etiam e seruauit. Excipiuntur
etiam quedā monosyllaba que prod penl in obliqs
ut fex fecis. lex legis. rex regis. et eoz composita
exlex legis. interrex. patet ergo ex dictis. qd ibex
ibicis cor penl. quia ūtit e in j cor. Vñ ūsus. Cor
nua fert ibex. iob testis et ibicis inde. Item quidā
excipiūt uibex uibicis. Vñ pñsus. Si pureal mul
ta est cantus uibice flagellat. Pap etiam dicit. qd
uibex facit in bidis. prod antepenl et penl. S3 ut
dicit magister bene. dñdum ē uibix uibicis. sicut
lodix lodicis. et fm hoc. non oportet qd excipia
tur. qd desinit in ix. Sed dubitant aliqui. an sit di
cendū silex ul filix. Dico qd dicendū ē h ul hec si
lex. incerti generis. Et cor penl fm regulā desinen
tiū in ex. Cuidē epi x. Illic tu silices illic adaman
ta tubisti. Item ūgilius meid vij. Scabat acuta si
lex pñcis vñciqz saxis.

In ix terminata aut sunt mas aut fe. aut cō
muni generis. Si mas cor penl. Nam ut dic
ps in vj g. In x desinentia masculina tamen lati
na cor penl in obliquis. ut fornix fornicis. hic ca
lix calices. uarix uaridis. Excipiē bombix bōbines
et fenix fenios. que prod penl. Sed dubitatur
de mastix mastios. an prod penl in obliquis. dñt
quidam qd sic. et istos oportet dicere mastico cas
penl prod. Magister bene dicit. qd mastix penul
corripit in obliquis. sicut fornix fornicis. et inde
mastico penl cor. et hñc seqr. si aut sint fe ge pō
penl in obliqsut lodix lodicis. uibix icis. ibix icis
excipitur pix picis. nix niuis felix felios. salix sa
licis Si sunt cōmuni ul omni generis prod eodā
penl. ut felix felios. uictrix uictoris uictores. Iune
nal. Tollite iam pridem uicticida tollite signa. Cō
posita sequūtur naturam simpliciu. Vñ pñix pñi
cis prod penl in obliquis qñ uenit a pñitor pñ
tis. Sed cor eandem cū uenit a pñeco pñecis
Vñ quidam. Qui necat ē pñix. festinat curere p
nix. **N**ota h regulam generalem de desinentibz
in ix. Obliqui uenientes a nñs hñtibz j uocales
naturaliter bñem an x cor penultimā. ut calix ca
licis. fornix fornicis. et hoc uox est eodā in alijsuo
calibus. ut pharnax pharnacis. uolux uoluos. Si
autē ueniant a nō hñte i naturaliter longam. n
ducūt penl. ut cornix cornicis. Radix radicis. vñ

radice cas. Vibix uibicis. sandix sandicis. bōbix bombicis. pñix pñicis. i. uelox. Et in alijs uocalibus etiam hoc contingit. ut pheax pheadis. Pol lux pollucis. Item scias qd sicut dicit ps in fine quarti. In ix feminina inueniuntur. a masculinis ubalibus siue denominatiuis in cor desinentibus desigurata. i. deriuata. q mutant or in rix. ut uictor uictrix. senator senatrix. cultor cultrix. nutritor quoq nutritrix debuit facere. causa euphoniae siue alternitatis mediā sillām condidit. nutritrix eniz dicimus. Tonsor tonsrix debuit facere. si inf ponit t. et facit tonsrix tonsricis. Vñ predcā ubalia sequuntur in nō modū et regulam accentuandi ubaliū a quibus formantur. Vñ aliqui producuntur. ut amator amatrix. auditor auditrix. a liqñ in penl corripuntur. ut debitor debitorix. Bibitor bibitorix. sicut masculina a quibus formantur De accentu autem desinentiū in or supiud est de terminatum. Item scias qd ubalia predcā in rix sunt se ge. pter uictrix et ultrix. Que in nō accusatō et uō singulari sunt se ge. si in reliquis casibus sunt cōmunia triū generū. Vñ faciūt ablatiū in e et in i. Vñ uictrix. Vicitrix uicticem uictrix dat femina sola. Sic ultrix reliquis dat genus omne scola. Hūc autē dicit qd uictrix dī a vinco cis et est cōmunis generis in nō accusatō et uō singulari. In istis eniz casibus non habet neutri. In alijs uero casibus in singulari et in plurali est omnis generis. in una uoce uel diuisis. Sed quod prius dictū est uerius uidetur et cōmuniter tenetur. Ad cuius euidentiam scias qd uictrix et ultrix de necessitate fiunt se ge. ppter ubalia masculina a quibus trahūt originem. ut uictor et ultor. Inde uictrix et ultrix. Nec tamen qd constituitur qñq cū femininis. ut uictrices caterue. qñq cū neutris ut uictricia signa. iudicant triū generū in obliq. Excep̃to accusatō singulari. in q sunt se ge tantū ut hanc uicticem. quus non inueniatur constitui cū masculinis. si oportet qd habeat masculinū. ut dicitur. loquor de rege uictoria. alioquin iste ablatiuus uictrice uel uictici haberet cōmunitatez se. et neutri tantū. que cōmunitas est contra artem Ex hoc autē sequitur qd gñs et dñs debent habere cōmunitatem triū generū. sicut abaltis. qñ isti tres obliqui hñt cōsimilem compacōem ad masculinū et femininū et neutri. et hñt similem naturaz regendi. quod in multis uidere possimus ut huius fortis. huic forti. ab hoc et ab hac et ab hoc forti. Ecce isti ablatiui sunt cōsimiles in generibus. Item neutri sepe constituitur cū genitiuo in casibus sibi p̃uilegiatis. scz nō accusatō et uō qd in illis non mutat terminacōnem. ut multum vini. plus vini. aliquid panis. non tamen hoc p̃t in genitō dñō et ablatō. qd in illi sequitur naturam mas et se eiusdem nominis. vñ nichil est dictum loquor de multo vini. uel egeo plure vini q tu. uel loquor de aliquo panis. qd masculina et feminina eorūdem nominū talem constructiōnem non hñt. Et sic patet quare uictrix et ultix sint omnis generis in genitō dñō et ablatō. et que sit istoz casū affinitas et cognacō. patet etiā quare triū sint se ge. in nominatō accusatō et uō singulari.

Desinentia in ox pro d pñl genitiui. ut uelox uelocis. Excipt̃ capadox capadocis. Oracius in epp. Mandipus locuples eget eris capadocium rex. Iuuenal satira p̃ma. Quamq̃ et capodoces fa

ciunt equites qd bcul. In nō autē cor pñl. ut in pluribus. ut uelinox uelincis. atrox autē natura

In ux cor pñl gñ. ut aux uis. **L**iter cor a dux ducis. nux nucis. rux rucis. ut dicit ps in vj. subiux subiugis. iniux iniugis. uolux uolucis barbaux nomen. de quo dicit ps in fine vj. qd barbara in x mag cor pñl. ut uolucis. excipiunt autē allux allucis. et pollux pollucis. Vñ quidā Volucis a uolux uult inter barbara poni. allux et pollux bene declinantur in uis. Et sm mgn bene pollux pollucis pro d pñl genit. quia habz u naturaliter longam añ x in recto. sed uolux hz uocalem scilz u naturaliter breuem añ x. et ideo in obliquis cor pñl. Lux etiam lucis pro d pñl. Que dam de accentu nominum quere in tercia pre huius operis in capitulo de speciebus nominum

Ad predcā dedacōem p̃t sic queri. Om̃s fere regule quas ponit ps in lib de accentu. quaz multe supradcō sunt declarate ad cognoscendū tempus penultimar in trissyllabis. et deinceps. Quare ergo non ponit ps regulas cognoscendi in monosyllabis et dissyllabis. sicut in ceteris polysyllabis. ad hoc sic rñdet frater robertus anglicus. quāuis necessaria sit cognitō tempis. in hijs tamen non accidit error tam manifestus circa accentū in monosyllabis et dissyllabis sicut in trissyllabis. et deinceps. In monosyllabis autem et dissyllabis semp est vnus locus accentus diuisificatus. nisi fuerit causa impediens. In trissyllabi autem et deinceps non sic est. qd ibi pñt plures accētus diuisa loca obtinere. Item qd acutus accentus et circumflexus non multū dñt. ut uidetur in pñu dando si ponatur vnus pro altero nō incidit ob h error manifestus in monosyllabis et dissyllabis. In alijs autē polysyllabis aliter est. In hijs enim est duplex locus pñcipalis. scilz ānp̃enultimus et penultimus. Vnde vnus habet accentum pñcipalem. reliquis non pñcipalem habet. Vnde si silba hñs accentū pñcipalem p̃feratur sub non pñcipali. accidit error manifestus. qd multū dñt in pñu dando pñcipal accentus et non pñcipalis. Et ideo hac rōne non ponit regulas cognoscendi tempus in monosyllabis et dissyllabis. sicut in alijs polysyllabis. Ego tñ multa supra posui de monosyllabis et dissyllabis. et declarau et supplui. Aliqñ uerba que ps ponit in vj de accentu imp̃fecte ex ubis que ip̃emet ps ponit in maiori uolumine.

Queri etiā p̃t. quare simpliciter in diuisis tem pibus. in diuisis psonis diuisificatur iberz in mō accentuandi. ut amabam amauerā. et huius modi. Item queri p̃t in nominibus. diuisificatur enim in illi accentus. ita qd in diuisis casibus sup̃ sillabas diuisas sit accentus. ut iter inneris. palus paludis. et cetera. Rō huius ē. ut fiat discretō accīdentū. cuiusmodi sunt psona numerus et huius modi. Et hoc patet sic. p hoc enim qd augeē uel minuiē numerus sillabarū fit de sillaba ultima nō ultima. et de penultima non pñl. et ita cōmutata sillaba ab vno loco ad alreū. transmutatur accētus qui fit in illa sillaba. ut patet si dicam amauī amauimus sup̃ eandem sillām utrobiz fit accentus pñcipal. si in vna dcōne fit sup̃ pñl. et in alia fit sup̃ ānp̃enultimā. ppter additionem vnius sillabe ad finem. Similiter autē patet in nominibus. si quis inspiciat. Item etiā patet in ubis diuisificato tempe. ut amabaz amauero. Sed tota ua

nacō ista p diuificacōnem sillabarū et tempm fit ut int se distinguant accēta nūl et psona et huiusmodi. et p modū sīr. qz diuificacō accentus in diuisis tempibus et psonis fit ppter discrecōnem accēntium.

Regul' accentuū nominū expositis. pris. determinat de regul' accentuandi uerba confuse tamen et inordinate. Sz sic pnt extrahi diuidendo. Omne ūbū pmo con iugacōnis aut ē simplex uel compositum. Si simplex et intelligatur de trissillabis et polysillabis ceteris. ul' ergo ē pntis tempis ul' pnti ul' futuri. Si pntis ul' ergo indicatiui modi uel imperatiui ul' optatiui ul' subiunctiui. si indicatiui. ul' ē nūl singularis ul' pluralis. Si singularis sic pnt' corripitur. ut rogo tas. exceptis hijs que pōne produciuntur in pnt'. ut magistro magistras. Si pluralis prod' pnt'. pterqz in tertia psona. ut recogitent. Si autē sit pntis imperatiui ul' subiunctiui. ul' ergo sing' nomen ul' pluralis. Si singularis tñc corripit penl' ut cogita cogitem. Si pluralis prod' pnt' ut cogitemus cogitate. excepta tertia psona que corripitur. hoc intellige. nisi pōne producant' predā. ut magistra magistro magistrant. et ita in similibus dicas. Si autē sit pntis optatiui ul' infinitiui prod' generaliter penl'. ut recogitarem cogitare. Si autē sit pnti tempis. ul' ergo pnti imperfecti ul' alterius. Si imperfecti. aut indicatiui aut subiunctiui. Si indicatiui prod' pnt'. ut recogitabas Si subiunctiui prod' penl'. ut pntis optatiui. Si autē sint alterius tempis qz imperfecti. ul' ergo pnti perfecti ul' plusqz perfecti. Si pnti perfecti. uel ergo subiunctiui ul' indicatiui. si indicatiui. uel ergo desinit in aui. ut amauit. ul' in ui diuisas. ut mxiui plicui. si autē in aui prod' pnt' in omni psona. preterqz in pma psona pluralis nomen. Si uero desinit in ui diuisas cor' penl' in sing'. ut plicuit excepta secunda psona. que prod' pōne. ut plicuisti. In plurali autem prod' pnt'. pterqz in pma psona. ut plicuimus plicuistis plicuerit ul' plicuere. Si sit pnti perfecti subiunctiui cor' pnt' in omni psona. ut amauerim nō nt. Si sit pnti plusqz perfecti. uel ergo indicatiui ul' optatiui ul' subiunctiui. si indicatiui. ul' ergo nomen singularis ul' pluralis. Si sing'. cor' pnt' in omni psona. ut amaueram. Si sit pluralis. prod' pnt'. excepta tertia psona que cor' penl'. ut amauerant. Si autem sit pnti plusqz perfecti optatiui ul' subiunctiui ul' infinitiui prod' pnt' pōne. ut amauissem. Si autem sit futuri tempis ul' ergo indicatiui ul' imperatiui ul' optatiui ul' subiunctiui. Si indicatiui in singulari prod' penl'. ut amabo In plurali uo habz cor'. ut amabimus. excepta psona tertia. ut amabūt. Si uo sit futuri imperatiui prod' penl' in omni psona tam in singulari qz in plurali. Si autē sit futuri optatiui. similem habet accentū pntis modi subiunctiui. ul' pntis modi in dicant. Si uero sit futuri modi subiunctiui similem habet accentū cū pnti perfecto subiunctiui. corripiendo pnt' in compōne et in simplicitate sup' eand' sillā. In fine autem regule auctor cū dicit exapi tur relauo et cetera facit quandā notabilitatē. et non proprie exceptōnem. qz quedam sunt uerba pme coniugacōnis. ut relauo. que in pnti perfecti et plusqz perfecti indicatiui modi et futuri subiunctiui seruant accentū sup' pnt' sillabam. In alijs autē tempibus non sit sup' eandem sillabā si diu

sam. ut relauo relauero. Ita seruant accentū super hanc sillā la. Si dicam relauabam relauabo. seruauit accentū sup' illam sillabam ua. et ita non super eandem quam prius. Similiter ē de hoc uerbo relauo. In reliquis uo omnibus ita ē qz sup' eand' sillabam in omni tempore seruauit accentū. ut amabam. amauit. amaueram. amaueris. Omnia ista in hac sillā ma seruant accentū. Et sciendum qz hanc eandem notabilitatē ponit in ūbis secūde coniugacōnis tertia et quarta. ¶ Ultimo in hac pma cō iugacōne dat hanc regulā. Cū quacūqz pteratio nis componatur ppo. quale tempus habuit ex compōnem. tale habet in compōne. ut redimo in bibeo et similia. ¶ Per pteratō sātis pnt patere de facile accentus ūborū secūde tertia et quarta cō iugacōnis. Possumus etiā hic addere. et ad maiorē declaracōnem accentuū ūborū sic dicere. E añ r in ūbis actiue uocis bñatur in pnti plusqz perfecti indicatiui in omni cō iugacōne. ut amaueram. docuerā. legeram. cucurram. audieram ras. Item in pnti et in pnti imperfecti optatiui et in pnti imperfecti subiunctiui tertia cō iug'. ut utinā cū legerē res ret. legēmus tñs rent. Itē in pnti perfecti et futuro subiunctiui. in omni cō iugacōne ut cū amauerim. docuerim. cucurrim. audieris. Amauero. docuero. cucurero. audiero audieris Item in pnti et pnti imperfecti infinitiui tertia cō iugacōnis. ut legere. pendere. In ūbis autē pas siue uocis e añ r cor' in pnti indicatiui modi. in tertia cō iugacōne. ut legor legens ul' legere. se quor sequeris ul' sequē. Item in futuro indicatiui in pma et secūda cō iugacōne. ut amabor amaberis ul' amabē. docebis ul' docbere. Item in pnti imperatiui in tertia cō iugacōne. ut legere. se quē sequatur. Item in pnti optatiui. et pnti imperfecti subiunctiui tertia cō iugacōnis. in prima psona sing'. ut utinā ul' cū legeret sequeret. E uero añ r in ūbis actiue uocis prod' in pnti perfecto indicatiui in omni cō iug'. ut amauerit ul' amauere. docuerit ul' docuere. legerit ul' legere. audierit ul' audire. Item in pnti et pnti imperfecti optatiui. et pnti imperfecti subiunctiui secūde cō iugacōnis. ut utinā ul' cum docerem doceres docēt doceremur tñs rent. Item in pnti infinitiui secūde cō iugacōnis. ut docere gaudere. In ūbis autē pas siue uocis produciuntur e añ r. in pnti indicatiui modi secūde cō iugacōnis. ut docer doceris uel docē Item in futuro indicatiui in tertia et quarta cō iug' ut legar legaris ul' re. sequar sequeris ul' sequere audiar audieris ul' audire. Item in pnti imperatiui secūde cō iugacōnis. ut docere. tondere. Item in pnti et pnti imperfecti optatiui. et pnti imperfecti subiunctiui. pma et secūde cō iugacōnis. ut utinā ul' cū amaret amaretis ul' amarete amaretur. utinā ul' cū doceret doceretis ul' docerete doceretur. doceremur doceremini docerent. Et etiā in pnti et pnti imperfecti subiunctiui. tertia cō iugacōnis. excepta pma psona singulari. ut utinā uel cū legeret legeretis legere legeret legeremur lege remini legerentur. Et similiter in quarta cō iug' ut utinā ul' cū audieret audieretis ul' audieret audieretur. Item in futuro optatiui. et in pnti subiunctiui pme cō iug'. ut utinā ul' cū amaret amaretis uel amaretur. Item in pnti et pnti imperfecti tempore infinitiui modi secūde cō iug'. ut doceri. Nota ē qz sicut dicit ps in ix libro. ¶ añ mus in pnti

Impfecto indicatiui cōf. ut amauimus. Item edā contingit in p̄terito p̄fecto. et futuro subiunctiui ut amauerimus. docuerimus. Et edā in p̄nti indicatiui tercie coniugacōnis. ut legimus. Nam in q̄rta p̄ducitur. ut audimus. Item scias q̄ ūba p̄me coniugacōnis h̄nt in actiuo et neutro a proō ān s in secunda p̄sona sinḡ p̄ntis indicatiui modi. ut amo amas. In passiuo ūo communi et deponenti. h̄nt a proō ān re ul' ns. ut amor amaris uel a mare. Verba autē secūde coniugacōnis in secunda p̄sona p̄ntis indicatiui modi sinḡ. h̄nt e proō ān s in actiuo et neutro. Vt doceo doces. In passiuo uero cōmuni et deponenti h̄nt e proō ante re ul' ān ns. ut doceor doceris ul' docere. Verba ūo tercie coniugacōnis in secūda p̄sona p̄ntis indicatiui modi. in actiuo et neutro habent i cor ān s ut lego leges. In passiuo cōmuni et deponenti h̄nt e cor ān ns ul' re. ut legor legeris ul' legere. Verba autē quarte coniugacōnis in secunda p̄sona p̄ntis indicatiui modi in actiuo et neutro habent i pro ductam ān s. ut audio audis. aio ais. In passiuo uero cōmuni et deponenti. p̄cedē p̄sone h̄nt i p̄ ductam ān re ul' ris. ut audior audiris ul' audire largior largiris ul' largire. Item scias q̄ ūba que cōueniūt cū nominibus in ca ul' in cas. ul' h̄ntibz genitiui in ius p̄ducuntibus p̄nt. et ipsa p̄ter p̄ ducuntur. ut formica. formico cas. Amicus amico cas. Obstrix obstricis. obstricico obstricicas. meretrix meretricis. meretricor caris. Animaduerte. enā. sicut dicit p̄s in ix libro. ubi agit de ūbis se cūde coniugacōnis. in p̄ncipio Obseruandū est in omnibus ūbis. q̄ si minuunt p̄ntis sillabas. p̄teritū necessario p̄nt proō in p̄terito. siue proō siue correpta sit in p̄nti. in sincopā patitur. ut cieo ci ui. et p̄ sincopam cij. Rideo nisi. faueo faui. augeo xi. moueo iiii. sedeo di. fugio gi. facō fco fodio di uenio ueni. Ergo lingueo linguei. et liqueo liqui parces h̄t in p̄nti et in p̄terito sillabas. corripit enim p̄nt p̄teriti. ¶ Dicit insup̄ p̄s in ix libro o q̄ dixi p̄teriti de duco dis. oñdit esse correptum naturaliter ex nomine quod ab eo deriuat̄ et corripitur dix duos. sicut rex p̄duci approbatur ex nomine quod ab eo nascitur rex regis. Et subdit ibidem p̄ns. Queritur ergo. an luxo luxi debeat natura proō accipi. cū lux p̄ducatur. in quo etiā illud queritur. An nomē a ūbo. an magis ex nomine ūbum natū sit. quod esse michi rectius uidetur. Quā ab igne igneo ignes et ignesco. et a flama flamo flamas et flamasco. et sic patet. q̄ luxi p̄teriti proō p̄mam naturaliter. cū lux lucis a q̄ nascitur p̄ducatur.

Item in p̄cedenti determinatū est de mō accentuandi in p̄tibz dedinabilibus. Nūc sexto determinandū ē de mō accentuandi in p̄tibz indeclinabilibus. et p̄mo de accentu ip̄onum et adūbiou. ¶ De accentu ip̄onū tres regule danē. quas infra ponā cū determinabo de impedimenti accentus distincōnis. Quodā ip̄ones interponuntur ul' in compōne ul' in appōne. ut qua de causa. qua in re. quā ob rem. quas ob res. quod quidā putant esse compositū. q̄ p̄s dicit in xiiij li. q̄ ob ip̄o cum alijs p̄tibz cōiuncta simul cū illis loco coniūctionis causal' exopit̄. ut quamobrem p̄ quapropter. ut scz totū hoc quā ourem p̄ causali coniūctione ponatur. siue dicat̄ p̄s composita. siue non. Donatus tamen dicit. In

terrogandi adūbia. Cur. quare. quamobrem. Quidā dicūt esse tres dōnes aggregate loco unius posite. et penultima acienda. Quidā dicūt sub tribus accentibus p̄ferenda.

S adūbiū desinat in a acutū in fine. ut dicit p̄s in libro de accentu. Ad cuius intelligentiā scias. q̄ ut dicit p̄s in xv li. Aliquā ablatiui nominū p̄ adūbijs accipiūtur. ut una q̄ nequa. et de talibus intelligitur. Tūc enim seruant accentū sup̄ ultimā p̄pter concidentia in nomine Vnde una adūbiū acuitur in ultima ad dñtiam eiusdem fm q̄ ē nomen. ne scz nomen esse putetur. alia enim aduerbia in a non acutur in fine ut p̄terea. interea. ita. Sed quid dicimus de romanua q̄n ponuntur adūbialiter. ut uenio roma debet ne acui in fine. Dico q̄ non. q̄ non ē omnino simile in una et roma. n̄ enī ita dīno adūbialiter ponūtur nomina p̄pria. sicut una qua nequa Quod patet. q̄ deberet concordare cū nominibus adiectiuis et relatiuis in accñtibz sicut alia nomina. ut uenio roma que est pulchra ciuitas.

A dūbia terminata in e. non descendunt a p̄prie cor p̄nt. ut p̄mū p̄mule. sedule. si uenientia a p̄pis producuntur. ut tuliane. i. modo tulij mariane. Et scias q̄ ut dicit p̄s in xv li. Nomina apud auctores adūbialiter ponūtur. et quedam p̄ om̄s casus. Et tūc sunt indeclinabilia. ut sublime uolans. sublime uolantis. sublime uolanti. et cetera talia non mutant accentū. Item nota q̄ p̄ p̄s. pone adūbiū acuit ultimā. ad dñtiam huius i bi pone. qd̄ circūflectit po. si nūqd̄ p̄ in alijs cōf milibz regularit̄ obfuaē ut dicat̄ age ul'na ac q̄n est adūbiū. ad dñtā age ūbi impatiui Dico q̄ n̄ q̄ est q̄n auctores seruauerūt concidentia. ē q̄n n̄ Nec oportet q̄ in talibus seruēt̄ concidentia. nisi in paucis positis ab auctore. q̄ utiqz est p̄s p̄ncipal'. et certam habet differentiam. p̄pter accidenā sua. Etiam neutra dependz ab alia. sicut infra dicitur cum agatur de impedimento differentie

Item aduerbia terminata complunt penul' ut uespera. Quibz si terminet̄ in o causa dñtie in ul' p̄mo seruat accentū. ut falso. q̄n enī est adūbiū ultima acuitur. q̄n est nomen ultima ḡuaē hoc dicit p̄s in libro de accentu. hoc intelligi uidetur de adūbijs in o. descendētibz a p̄nominibz ut eo. aliquo. alio. licet enī quis sit nomen et aliud. tamen quidā putauerūt ista nomina q̄ sequūtur regulam fm modū p̄nominū ut quis et composita eius. et alius et huiusmodi esse p̄nomina Vñ cū dī. adūbiū in o terminatū acuit ultimā Glosatur. De p̄nominibus adūbia que facis ad das. Ista expō uidetur michi bona. et in paucis habet instantiā. Excipitur tamen falso. q̄ p̄s dicit q̄ acuit ultimā. et forte aliqua pauca alia. de hoc enā infra dicam cū agatur de impedimento dñtie

Item nisi defendat posico. ut nequē in penl' de p̄munē ut bifariam. trifariam. multifariam. Quidā excipiunt palam. ad dñtiam de pala le. si hoc multis non placet. q̄ fm hoc acuetur multi firiam ad differentiam adiectiui nominis. et perperam. ad dñtiam adiectiui nominis. Dedinatur autem p̄perus ra rū. p̄terea huiusmodi dñtia ul' concidentia non semp̄ attenditur. p̄mo ē q̄n auctores seruauerūt concidentia est q̄n non. ut infra de impedimento differentie dicitur.

In as aduibia terminata in ultima acuiuntur ut alias f q est adubiū. acuiſ in ultima ad differentiam nominis. quod in fine grauatur.

Ser aduibia terminata cor pñl. ut grauius nisi positio interueniat. ut prudenter.

Ses aduerbia desinentia. corpiunt penultimam. ut quinquies.

Ouerbia in itus terminata corpiunt penultimam. ut funditus diuinitus.

Si e aduibia terminata acuiunt ultimā. ut huc adhuc. hinc. abhinc. dehinc. hac. illac. istac. illic istic. quoz etiā integz erant illic istic. illuc istuc. excipitur donec. quod ultimam corpiunt. sicut et nec. et ideo penultima acuitur

Dubia terminata in l pauca inueniuntur. Et cor penul in trissillabis. et deinceps. ut insimul ecipol. simul enim cor. factus. oratus et opatus student simul omnibus esse. Dissillaba uero habent in penultima accentum. ut semel.

Obitari consuevit de accentu quorundam aduibiōz. sicut de hijs que componuntur a magis. minus. mō. sup. tamen. tenuis. ubi. inde. longe de quibus per ordinem est uidendum.

Multomagus sicut dicit hug in rosario. due sunt pres. et sic duobus accentibus regende. Similiter quantomagus. Et scias q multo et quanto sunt nomina aduibaliter posita et non mutant accentū nominū Vnde nō debent acui in fine. Similiter multomaxime.

Ad uinus composita etiam hñt dubitacōnem. De quibus hug in rosario sic dicit. Paulominus et nichilominus qñqz sunt dōnes compositae. qñqz oōnes. Cū autē paulominus est dō composita pferri debz sub vno accentu acuto posito in añpñl. et ē adubiū remissiuum et tñ ualet q̄ fere. ut paulominus consummatur me in terra. Qñ itō sunt due dōnes. i. paulo abltis. et minus nomen ul' adubiū. debent pferri sub duobus accentibus. licet minus corpiatur. Et minus compatiue tenetur tam nomen q̄ adubiū. ut dicendo paulo minus minoratus ab angelis. Et minuiſti eū paulominus ab angelis. Item iste ē doctor. s. ille paulo minus eo doctus. Itē hoc al' ē puī. et h' ē paulo minus illo. Similiter ē de hac dōne nichilominus Cū eniz est dō composita debet regi vno accentu acuto in antepenl' collocato. et est coniūctio aduſatiua. et tantū ualet quantū tamē. ut iste me offendit et ego nichilominus benefeci ei. Qñ uero ē oracō. scz abltis nichilo et minus nomen ul' adubiū. debet pferri duobus accentibz. sicut paulo minus. Et minus tenetur compatiue. et nominaliter. siue aduibaliter. ut iste multuz comedit et ille nichilo minus isto. Nominaliter tenetur hic. hoc animal ē magnū et illud nichilo minus illo. Et semp in tali constructōne intelligit in ad regimen illius ablatiui sicut et in paulo minus Quo minus p q sem p sunt due dōnes. Nam cominus p c. i. ppe vna dō est. Tamen pap dicit. quominus. i. aliter nō. q̄i p vna dōne sumens. De siquominus sunt due opiniones. Nam hug in rosario dicit tres esse dōnes. Ioh xiiij. Si quo minus dixissem uob q̄ uado parare uobis. Et sunt sub tribus accentibz pferende. et si est coniūctio. minus ponit pro aduibo negandi scz non. Quo ē nomen et ibi supflus. ul' ponit aduibaliter quo. i. aliquo mō. Et est

sensus. Si non esset. uel aliquo mō non essent in domo patris mei mansiones m're. dixisset uob q̄ uado parare uobis locū. Alij dicūt q̄ sunt due dōnes scz abltis siquo. et minus adubiū. i. sine aliq̄ minus. Et fm utramqz opinionem minus acuit penul'. Cominus et eminus componuntur a minus. et cor mi. Vñ usus. Eminus a longe s. cominus ad ppe spectat.

Composita a modo qōnem hñt. ut quomodo. nullomodo. rē. Ad hoc dicit hug in predcō libello qui rosariū dī. q̄ quo mō. nullo mō non sunt dōnes compositae. s. due dōnes. vñ duobus accentibus debet regi. ponit tamen qñqz quō p qualiter. Et tñc in signū huius rei. q̄ ille due dōnes ponūt. p vna pñt pferri sub vno accentu. Sed qñ retinent in ui nominū tunc sub duobus accentibus dñt pronūciari. Similiter dicit diu ē de nullo mō. Prius etiā dicit in xv lib. ubi egit de negatiuis. alie pres accipiunt pro aduibi orū diuisis significacōnibus. et est qñ due partes ponūt. p vna. ut nullo mō. nullatenus. Ex pre dictis ubi duplex ē opinio. Quidā dicūt q̄ ante penl' predcōz acuitur. q̄ sub vno accentu pferuntur. ut p vna dōne poni notent. Alij dicūt pñl ideo dixisse duas pres pro vna poni. non q̄ sint due. s. potius vna composita. quod ps nunc ne gat. s. duas inquit eo q̄ due integre pres p compōm ibi iūte inueniunt. De solūmodo et tantū mō usualiter tenetur q̄ sit sub vno accentu sicut composita dō pferenda. Pñt nichilominus esse due pres. s. in alio sensu. Quodā modo due pres sunt. Si quomodo tres pres pñt esse. ul' due. siquo mō. Quidquid tamen sit pferatur mō disunctim. penl' aciendo.

Super composita dubitacōnem hñt. ut desup et insup. Quidā enim dicūt q̄ sunt due dōnes. et sub duobus accentibus pferende. et sup tenetur loco casus. Nam si casus sequitur constat duas dōnes. ut desup terram. Alij quod uenus credo dicūt vnā dōnem esse compositam. dicit eniz ps in xiiij li in tractatu de pōnibus. a. q̄ p posico carentibus casu solū preponit p compōcōm. Vñ cū dicit in regula gñali q̄ pō composita cū dōne hñt penl' acutam añpenl' eam facit. dat p oppositū intelligi. q̄ si penl' est cor in compōne nichilominus sit cor. Vñ inuenitur desup et detq̄ ne. Idem a simili dicit de desoris.

De compositis a tamen quēnt. Ut attramen. uerūtanen. siramen. sedcū. Hug dicit q̄ sunt due dōnes. et sub duobus pferende accentibus. vñ ueqz tñ sub duobz accentibz dī pferri. et ibi ueqz est nom. Sz ponit p hac coniūctiōne copulatiua s. tñ ē coniūctio aduſatiua. Similiter dicit de attramen et sedcū. Et dicit q̄ at et sed sunt ibi copulatiue coniūctiones. tamen itō ē aduſatiua coniūctio. Et dicit etiā q̄ ps nō facit mencōm de compōne predcōz. Alij dicūt q̄ tam cū pōictis componit et accentu acuto in antepenl' posito sunt predcō dōnes pferende. ut uerūtanen attramen. sedramen. siramen. et hoc qñ ponuntur in ui vniū coniūctionis. sicut pro sed ul' simili dicōne Possunt etiam predcā esse oōnes. siue due pres et regi duobus accentibus. s. in alio sensu. ut si dicaz. frater iohannes ianuenſ qui compilauit hūc libz dicit. q̄ deinceps acuit penl'. uerū tamen ē q̄ multi aliter dicūt. et ita de consimilibus. sed

tūc tamen poni p seō. et uerū ē nomen. et b cōmuniter tenetur. et hoc credo uerū. Dico ergo q uerū tamen. attamē. et huiusmodi. debent acui in antepnl. ut dictū est. siue uelis dicere q sint uere compōnes siue maui dicē q sint irregulares uocū congeries loco vnius dōnis. Inueniē etiā heb vj g. Tameneti ita loqmur. i. q̄uis.

O E compositis etiā a tenus dubitatur. Pristianus enim dicit in tractatu pōnum a q apud grecos τωαπς quod ē tenus. non pōsi cō s; adūbium esse oñditur. Vñ de attenuis. nullatenus. quatenus. oretenus. queriē an sint dicōnes compositae. Ad hoc dicit hug in rosario. siue in libello qui intitulat s eū de dubio accentu. q attenuis. quatenus. nullatenus. sunt due dōnes in uicē compositae. et debent pferri vno accentu acuto posito in antepnl. Et addit. ut omnis obieccō remoueat dicimus q hactenus non componitur ex hac sm q ē p̄nomen. s; sm q ē adūbium ul' adūbialiter tenet. Sed si ibi hac tenetur in ui pro nominis. et tenus in ui pōnis. pferendū est sub duobus accentibus hac tenus. Similiter in omnibus similibus. Ad hanc opi. facit quod dicit pap̄ Eatenus. i. eousq. hucusq. ea rōne. et ita uidē. uelle q sit vna dō. Item dicit. Quatenus est adūbiū loci uel tempis. ut cū dicimus. quatenus ibi mus. i. quousq. qua racōne. quo ordine. Itē hug in predcō libro dicit. q p̄t dici p̄nnus p j. Et de riuatur a ppe. Et est adūbiū tempis ul' ordinis. protinus. i. statim ul' consequēter. Et p̄t etiam dici p̄tenus p e. Et ē compositū a pro ul' a procul et tenus. et est adūbiū loci. p̄tenus. i. longe quasi pcul. i. longe a tenus. Quatenus autem semp scribi debet p e. et nunq̄ p j. nichil eniz ē quatinus. p̄s eniz dicit quatenus esse adiūctiuam coniūctionē. Abj dicit q p̄nt esse due dōnes et oñones. vñ pap̄ sub sillaba hac. hactenus. i. usq. huc. ul' usq. nūc. Quidam duas faciūt p̄es. quidā vnā. sed melius vnā. Item hug in libello de dubio accentu dicit. Si in hac dōne quatenus teneat qua in ui nominis. et tenus in ui pōnis. proferendū est qua tenus sub duobus accentibus sicut et hac tenus. Et subdit. Sed diceret aliquis. qualiter poterit cognoscere q quatenus sit dō composita. ul' q sint due dōnes. Ad hoc dicimus q sensus cōstructionis hoc ei indicabit. et etiā dōnum constructionis. Si enim illi ablati tenent adiectiue dicē dum ē nulla tenus. hac tenus. qua tenus. semper sub duobus accentibus pferendo. Si uero non tenent adiectiue et in ui ablati efficiunt dōnes cōpositae ex ill' et pōne tenus. Et tūc dicitur hactenus. nullatenus. quatenus. sub vno accentu posito sup antepen' sillām. Et q dicit p̄s duas p̄es poni p vna cū dicimus nullatenus. dicimus eum dixisse hoc. non q uellet nullatenus non esse dicōnem compositā. s; q ille due p̄es integre iūguē in illa compōne. Nec hug. Pap̄ s usum p̄pria uidetur stare opinione. Vñ dicit. Hactenus quantū ad artem due sunt p̄es. p̄nomen et p̄pō sicut pubetenus. Sed usus obtinuit p vna parte haberi. scilicet p adūbio tempis. Tercij dicit. q tenus aliqui postponitur dōni casuali. ut hactenus p h. quatenus. oretenus. ubotenus et tūc non idē puenit compō rmo oracō. Tenus autē prepositō que quasi semp postponitur distinctim a suo ablatō pferatur. q tunc sm p̄s nunq̄ p compōnem

h p appōnem p̄pōnes sic postpositae pferuntur. Cū ergo dī quodamtenus. ubotenus. dicitūtenus. hac tenus. sunt due p̄es. et sub duobus accentibus pferende. et te acuit. quia p̄pō postposita suo casuali seruat generalem regulam accentuū. que est q bisyllabe p̄pōnes acuant pnl. Vñ dicit p̄l in tractatu pōnum. Sine p̄pō est et ūbum. S; accentu differt qñ pponitur. p̄posita enim quatuor utra q sillaba. ut sine terrore. postposita pnl acuit. ut desine nil altū mens inchoat. De hoc etiā uide infra de impedimento distinctionis. Si ūo tenus postponatur dōni non casuali. tūc p̄t esse cōpō. ut p̄tenus. quod componitur a pcul et tenus. et actenus sine h. quod componit ex ac adūbio et tenus. Vñ pap̄ bene dicit actenus esse compositū et tūc sine h scribit. Qñ uero ē ibi h sunt due partes. et duobus accentibus pferende. hac et tenus et acuitur te. Sed q dicit pap̄ eatenus esse dōm idēo hoc facit. q est orō non p̄fecta. et ppter hoc etiā dicit q quatenus est adūbiū. i. adūbij loco sumptū. q p̄pō cum casuali equipollet adūbio. ul' p̄t dici q pap̄ loquitur p suo tempo. quia forte tūc usualiter dicebat oretenus quatuor te. s; s; atez acienda est. Et hoc uidetur notasse pap̄ cū dicit hactenus quantū ad artem sunt due p̄es. p̄nomen et p̄pō. sicut pubetenus. S; usus obtinuit p vna pte haberi. Sed nūc modni lātī cōmuniter dicunt q pubetenus et hactenus et huiusmodi sunt due dōnes. et acuit te. q p̄pō postposita suo casuali seruat suū accentū ut dictū est. De q tenus dicendum q sunt due p̄es. et q dicit hug q quatenus semp scribit p e. et quatinus nichil ē non creditur ei. ymo quatinus put p i ē scribē dū deriuat a qua. et ē simplex. Vñ dicit pap̄. q̄tinus put ē coniūctio causal per i scribit. Potest etiā esse coniūctio adiūctiua. Hoc etiā uult grece qui dicit. Dō quatinus est. oratio quatenus esto. Dō sub media binis est orō longa. Si fiat prosa buiat tamen utraq. metū. Nec ultima opinio p̄babilior ē et cōmunior. Sed hic oritur questio q̄dam difficil' non dissimulanda. dictū enim ē q oretenus. hactenus p h. quatenus et huiusmodi sunt due partes. et duobus accentibus pferende. Sed quid dicemus de nullatenus. ullatenus. om̄s cōmuniter pferūt has dōnes sub vno accentu. tamq̄ sint dōnes compositae. Ad hoc dico q nō sunt huiusmodi oñones dōnes compositae. s; sunt quedā irregulares uocū congeries. que sm usum sub vno accentu acuto posito sup antepen' pferuntur ac si essent dō vna composita. et talis irregularis uocū congeries inueniē in multis alijs. sic in euestigio. extemplo. Vñ dicit magister bene in ope donati inuenimus q p̄pō uidetur p compōnem uenire cū seqnti casuali. ut inuicē. extemplo. et non extemplo. q p̄pō non corrūpit casum cui transsumptiue adiūgitur. i. accū ul' ablatiū seqntem. et ita nichil est dictū extemplo. Similiter uidēt compōnes consimiles esse de cetero. defacili. eximproviso. euestigio. quas om̄es dicimus in ueritate non esse compōnes s; irregulares uocum congeries. et hoc idēo. q casus cū sua pōne fingitur loco adūbij. ul' adūbial' determinacōnis vñ p̄nt casualia cum p̄pōnibus ad interrogacōnes adūbioz r̄deri. ut quo uadis ad urbem. Qualiter si et hoc defacili. Qualiter introiuit iste. eximproviso. Qñ uenisti extemplo. i. statim. Sic ergo ut dic

nō est nullatenus, ullatenus, et huiusmodi nō sunt
composōnes. s; quedam irregulares uocū congenes
que sub vno accentu sūm usum pferuntur. ac si ef-
sent vna dō. et hoc innuit p̄l q̄ in tractatu adu-
bion. ubi agit de abnegatiuis dicit. Est qñ due p-
tes ponūtur pro vna. ut nullomō nullatenus. Si
autē ullaenus uelis instare et dicere. ergo a simili
ouerēnus hactenus et huiusmodi pñt sub vno ac-
centu pferri. Dico q̄ non sequitur. q̄ predcā fuit
quedā irregulares congenes uocū. et impropēta-
res artis. et improprietates non sunt extendende
licet ppter cōmunem usum. uel ppter poeticā au-
toritatem sunt sustinende. Et ita similibū idem sit
iudicium.

Que compositis ab ubi consuevit queri. ut ac-
ubi. postubi. astubi. nūcubi. rē dico q̄ ubi re-
pit xj intercomposōnes et adieccōnes. ut sicubi. nec-
ubi. alicubi. nūcubi. ecubi. ubiq; ubiubi. ubiuis. u-
bicūq; ubilibz. ubinā. Et quolibz istaz dōnū vno
accentu regitur. cū sit vna dō. vñ sicubi. necubi.
alicubi. nūcubi. ecubi. acuit ante pñl. ubiq; acuit
pñl. De alijs p̄t parere. Inueniuntur etiam quedāz
uocū aggregacōnes que uidentur esse compositę
ab ubi. s; p̄pne non sunt composōnes. sed quedam
irregulares uocū congenes. ut acubi. astubi. post-
ubi. q̄ fungunt loco vniūs dōnis. scz postq̄ uel s;
uel alius consilis dōnis Et tūc ad notand q̄ due
dōnes ponunt p vna. debent sub vno accentu
proferri ut uidelz anpn̄l acuat. Pñt tamē poni in
ui diuaz dōnum. ut manifestū est. ut acubi. i. sed
postq̄. sed qñ. Vñ ad gal. Acubi uenit plenitudo
tempis. i. sed postq̄. Et tūc constat q̄ regunt du-
obus pñcipalibus accentibus. Et similiter de astu-
bi postubi et similibus. Si aliqñ huiusmodi ire-
gulares uocū congenes inueniant dñdum est. et
compositis ab inde et longe infra dicam de im-
pedito distinctōnis. Nec de accentu pñū uocū
nabilū dē sunt.

Vñ septimo loco restat determina.

re de impedimentis accentus. Scias ergo
q̄ impedimenta regulaz de accentu rōta-
rum sunt sex. scz consilio. dñtia consortiū. usus.
endefis. distinctō. De vno quoq; istoz p ordinez

Consilio impedit naturalē accē. Paul am-
m. quia supra quamcūq; sillām fuerit accen-
tus in integra dōne. sup eandem remanet in cor-
rupta. ut amat. p̄ amauit. Circūflectit enim hanc
sillām mat. sicut amauit et eandem prod. simili-
ter desinentia in as gentilia siue patria circūflectūt ul-
timam. causa consilioris. q̄ illa eadem circūflecte-
batur in integris. ut nātis. uatīs. cuias. arpinas ra-
uennas. et hys similia. q̄ nñ olim fuerūt cuiatis
natīs. uatīs. arpinatis rauennatis. pñl circūflexa
Similiter quiris. illic. istic. circūflectūt ultimaz. q̄
integra eoz fuerūt in nō quinis. isticce. illicce. q̄
nō tempē p consiliorē pferūtur. sicut uult p̄s
in quarto libro d. ubi determinat de desinentibus
in as. Illud idem contingit in uñs apocopatis. q̄
rū nñ corpiunt in anpn̄l. q̄uis ibid sit accentus
acutus. ut uigilius o uigili. mercurius o mercuri
et martirius o martiri. ulterius ulteri. gaius gai. ra-
les eniz uñ acuit pñl. q̄uis ipsa sit buis. sicut ea-
dem acuitur in nñs eoz. et acuezet in illis uoca-
tiuis mercurie. uigilie. martirie. si usus haberet.
ergo subtracta ultima uocali. oportuit q̄ accētus
acutus remaneret sup eandem sillām sup quā fu-

isset in integris. sicut pbat p̄s in vii libro b. ubi
determinat de uñs secūde dēdñ. Cñdit enā ibidem
q̄ nultrei pompeii sunt duaz sillāz. et i ē ibi con-
sonans. et gū monosyllabū. uidē in iij pre. ubi a-
git de uñs secūde dēdñ. Sed obijct̄ circa
hoc documentū de compositis ab inde aduerbio
ut exin. dein. subin. pin. qñ hec integra habent
accentū sup anpn̄l. s; facta consilione hñt accen-
tū sup hanc sillām in. ut exin. proin. subin. Ad h
dico q̄ inteḡ non habuerūt accentū super anpe-
nultimā per regulā. cū penl esset longa pōne. ad
quā pertinebat pñcipalis accentus. Et ideo facta
corruptōne. ultime sillabe accentus reuētur ad lo-
cū suū. i. ad hanc sillām in. Item obijct̄ de hoc
libo petijt. p petiuit. q̄ non habet accentū super
pñl. Dico q̄ mutacō tempis hoc fecit. q̄ petiuit
prod pñl. sed petijt cor. ppter uocalem. Similiter
deū acuit pñl p deoz. et non uidetur regulā con-
siliois seruare. q̄ deū acuit pñl. et deoz circūflec-
tit. Dico q̄ hoc fit ppter subtractōnem uocal. re-
gula enim de consilione intelligitur. manente ea-
dem uocali. sicut uult p̄s in vii libro. ubi agit de
uñs secūde dēdñ. In abscissionibus inquit
si ea uocal in qua ē accentus integra manet. ser-
uat etiam accentū integrit. ut audiuit. audit. ues-
tatis uestras. illicce illic.

Quia dñtia sepe mutac̄ uel corumpitur na-
turalis accentus. ut pone aduibus acuit ul-
timam. ad dñtiam huius ubi pone. quod circum-
flectit pñam. Similiter circū qñ postponit casua-
li acuit ultimā ad dñtiam huius nominis circū. ut
maria omnia circū Similiter ergo nomen circum-
flectit ultimam ad dñtiam huius consilioris er-
go. et alio aliquo hñt accentū in fine. ad dñtiam
nominū. sicut alias. et hoc possessiuus cuius in fi-
ne acuit ad dñtiam huius infiniti nominis cu-
ius. Sed querē quare in multis alijs talis dñtia
non seruatur. ut modo. sero. cito. crebro. deberent
enim hec mutare accentū ad dñtiam nominum
Ad hoc dico q̄ sufficit ad dñtiam tempis in ul-
tima sillaba. q̄ qñ sunt aduibia hñt ultimā cōmu-
nem. s; qñ sunt nomina prod eam. tamen datiu
et ablatiu aduibialiter positi non mutant accētū
ut liquido secreto tuto et similia. que non cñsūt
in aduibia. q̄uis ponant aduibialiter. Vñ hñt ul-
timam longam sicut et nomina. ut uult magister
bene. **H**ic nota q̄ sicut dicit in xv li. in tracta-
tu de aduibijs. Aduibia ueniencia a nominibus se-
cūde dēdñ. cōtūt o in e longam. ut cla-
ro clare. huc optime optime. **M**ulta autē ex su-
pradictis nominibus ipsa terminacōne dñ p ad-
uibijs accipiunt. ut falso. consulto. postremo. sed in
lo augurato. manifesto. puato. p̄cario. mento. Et
sepe cor o terminalem qñ in aduertia transeunt
ut cito. mō. sero. necessario. Dicit et necesse. uerū
et uero. p̄mū et p̄mo. et ista sūm mōzū bene p̄o
o et similia ut uidisti. Excipit tamen tria sp̄aliter
de quibus enā p̄s exemplificat. ut patuit. vñ di-
cit magister bene. In o producitur dñ et ablatiu
sui ponant casualiter siue aduibialiter. ut mento
p̄ter gerūdia que sūm donatū cōmunia sunt. ut le-
gendo. Et p̄ter cito. sero. mō. et alia pauca. q̄ posi-
ta aduibialiter cōmunia sunt. Vñ patet q̄ huius-
modi datiu in o aduibialiter positi non acuitur
in fine. nec enā alia aduibia. nisi pauca. exceptis
aduibijs in o. que sūt a pronominijs ut alio a

lūq̄ et similibus. sicut dixi sup̄ qñ determinauit de adūbijs terminantibus in o. Et ppter hoc multū dicit q̄ multo tanto quanto cū sint dñ adūbiali ter positi. n̄ debent in fine acui cū n̄ sint pnomina. nec etiam sequantur regulā secūdi modi pronominū. ut quis. vnus. totus. alius. et cetera. Huiusmodi enī adūbia que dñdunt a nominibus sequētibz regulā secūdi modi pnominis. que quidā putauerūt pnomina acuit ultimā. sicut et adūbi a in o. que ueniūt a pnominiibus. ut illo. eo. alio. Et composita a quo. ut siquo. nequo. aliquo. nū quo. cequo. quoquo. omnia ista a quo aduerbio loci componūtur. Canis autē nomen nō mutat accentū ad dñtiam huius ubi canis. q̄ utraq̄ ē pncipal̄ ps. et certam habet dñtiam ppter actūtia sua. et neutra dependet ab altera. s̄ ubi dñtia habet locū. debet vnū ab altero p originē dependere. Ita p̄t in consimilibus dici. Et ē ūbum utile et notabile. Et nisi in aliquibus cōmunis usus cōtradictat. ul̄ exp̄sse auctoritas ē. generaliter est ob

Confortij causa qñq̄ regula na. seruandū. Naturalis accentus non seruat. ut cuius cuius acuit pñl. ppter confortiū masculini quod est cuius. et utraq̄ et pluraq̄ acuit pñl. ppter confortiū masculinorū et neutrorū suorū. in quibus penl̄ de necessitate acuitur. ut utroq̄ utrumq̄. pleusq̄. plexq̄. Potest tñ esse in causa coniūctio endetica siue epictasis. i. sillabica adiectō scz q̄. Item p̄t di cō de compositis ab hoc ūbo facio. que retinent a in compōne. que ppter confortiū pme psone in qua añponultima acuitur. eadem facta pñl acuit in secunda psone. ut beneficio bñfacis. q̄uis ipsa sit buis. Similiter tepesacio tepesacis tepesacit. si uero corrūpitur illa uocal̄ a. ut infacio. tñc nō seruatur confortium accentus. ut inficis inficit. sicut uult ps in viij libro. c. dicens. Si ūo facio uerbo ul̄ fio integris manentibus. aliud ūbum infinitū añ ea componat. non solū significacōnes et coniugacōnes integras eis seruamus. s̄ etiā accentus ut calefacio calefacis calefacit. tepesacio tepesacis tepesacit. In secunda enī et tertia psone penultimas acuius. q̄uis sint bues. Similiter calefio. calefis calefit. tepesio tepesit tepesit. finales suūt accentus in secūda et tertia psone quos habent in simplicibus. Idem contingit in hoc ūbo fidēi beo bes bet. q̄ secūda psone et tertia acuit pñl ppter confortium pme psone. q̄uis hec sillaba sit buis. Hac rōne possemus dicere usucapio pis. penultima acuta. ppter confortiū pme psone. s̄ iam multū quant eam. quod laudo. et bñ p̄t fieri cum sit buis. Idem contingit in hoc uerbo beneplacito ces cet. pñl acuta. ppter confortiū pme psone. Q̄ enī placito sit compositū. parat p hoc nomen bñ placitū deriuatū ab eo. ut beneplacitū est deo habitare in eo. ul̄ lego ad beneplacitum tuum.

Su mediante qñq̄ regule predc̄ generalem accentū non seruant. ut satisfacere penl̄ acuta. cū deberet eam ḡuare. q̄ b̄yis ē sic diximus. oratū dare pñl̄ ḡuata. S̄ usus debet aliquid rōnis h̄re. Dico ergo id contigisse. q̄ in digesto et alijs libris legalibus hoc ūbum satisfacere p diuisionē proferatur. ut reus debet adesse sanl̄ q̄ dare. et ideo hoc ūbum dare seruat accentū acutum quem habz in simplicitate. Vnus etiā habet q̄ omnia composita a duo ul̄ tria habeant accentū acutū sup̄ penl̄ ut uiginti duo. uiginti tria. q̄uis illa sit buis. sed iō

hoc contingit. q̄ plus certitudinis ē in ultimo n̄a li q̄ in pmo. causa dedinacōis et genens qd̄ dislinguit. et ideo remanet accentus simplicis in pñl̄. Vnus etiā acuit pñl̄ quorūdam nominū latinorū ut lombardia. rectoria. papia. q̄uis ipsa sit buis sed dicimus q̄ hoc contigit causa mutacōis immutant enim greca desinentia in a. que hñt penl̄ acutam. ut comedia. tragedia. elegia. abbatia. theologia. et h̄ijs similia. Et sciendū. q̄ huiusmodi greca pñt corripē subtracta vna uocali de dypron go que ibi est scz ei. et pñt eandem producere. s̄ in cōmuni smone semp̄ retinemus accentū acutū ul̄ circūflexum et nunq̄ ḡuem. ut maria. quāuis possit corripī. Vñ prudens. Nec mea maria pot̄ ē constingē iura. Potest etiā producere. Juxta illud. Transiit maria cū fratre btā maria. Sic ergo quedam latina p gressimū hñt accentū super penl̄. quod causa maioris boatus uidetur continere. q̄ dōnes grece plate magis ore rotundo sonant. Ita uult magister bene. Huḡ dicit q̄ nomina notha pñt in pñl̄ corripī. et p̄duci p uoluntate legentis. ut scenophagia. ut dixi sup̄ ubi posui regulas generales ad cognoscendū accentū cuiuslibz sillabe. Similiter habet usus. ut dicamus uices. archiepus. pñl̄ acuta. Sed hoc facit potētia uñ. q̄ remanet incorruptus. et ideo nō amittit accentū. Non autem ē h̄ ignorandū. q̄ sicut dicit prius in vij libro. tractans de datō plurali secunde dedinacōis. Oportet scire quidem analogie racōnem. usum tamen auctōrū magis emulari. Attende hic diligenter. q̄ ps non dicit simpliciter usum. s̄ usum auctōrū. unde uide ne decipiaris p equocacōnem in usu. sumendo usum ydrotarū pmo potius ad usum p usu auctōrū et in arte accentus p̄torū. Nam ut dicit amb. uulgi usus non p̄iudicat ueritati Consiliū huḡ. si uis illud suare et huius tale est. Dicit enī Inquis ul̄ qui. quis putas est una dō simplex Et ē ibi putas sillabica adiectō. et debet p̄ferri sub uno accentu posito sub antepenul̄. ut ubi Quis putas maior ē in regno celorū Si tamen in aliqua ecclesia tibi legendum fuerit. cuius abusus quis putas p duabus accipiat partibus Nos consulendo consulimus. ut abusum illius ecclesie sequaris. nisi tante fueris auctoritatis q̄ prauum usum corrigere ualeas uelle namq̄ uidet sapiētem inter infanos et ydrotas ecclesie. quedā spe

Endesis. i. inclinatio. mutat. des furoris est naturalem accentū. s̄ fit endesis in pncipio et in fine. In pncipio fit p huiusmodi pticulas si nū et ne. ut siquis. nūquis. nequis. et fit hoc sm grecus. q̄ sepe faciūt endesim in pncipio. iste ergo pticule inclinant accentū sequētis sillabe ad se. i. trahūt accentū ad se. ita q̄ non ē pncipalis accentus sup̄ sequētem sillām. s̄ sup̄ p̄mam. et talis accentus reductus ad p̄mam sillām circūflexus ē. ut siquis. nūquis. nequis. et in talibus bñ sua tur regula natural̄ accentus. ppter eandem endesim dicimus neq̄ añpñl̄ acuta. cū debet pñl̄ acui quia longa est pōne. Similiter ē dñdum aliquando. añpñl̄ acuta. non ad dñtiam huius ablati aliquanto. ut uidet uelle ps. s̄ causa confortij. scilz ut pñl̄ huius adūbij qñ grauetur in hac compōne sicut in alijs. siqñ. neqñ. aliquando. sicut dicit magister bene. prius autē in xv li in tractatu de adūbijs sic dicit. Inde et ex eo composita deiñ. subiñ exiñ. piñ. proiñ. que omnia añpñl̄ hñt acutam.

ut quia p adiectionem hñt de ut quibusdam uide-
tur. Vnde frequēter inuenimus exin. dein. ul' ma-
gis q' pñones separe g'uantur ut coniuncte esse oñ-
dantur. acutū in hijs assumpserunt accentū quō
et coniunctio si et ne. aduēbio tamen pñonitur qñ
ut siqñ. neqñ. Nam aliqñ dñtie causa ad aliquā
rō. quod consimilem sonum habere uidetur acuit
ante pñl' ita dicit pñs. illud quod est dictū supra
a magis bene. magis est rō essential'. sciz q' aliqñ
causa consortij antepñl' acuat. non ad dñtiāz de
aliquanto. Differt autē endesie facta in principio
ab illa que fit in fine quia illa que fit in fine ha-
bet sup se pñcipalem accentū. sciz et acutū uel qñ
cūflexiū. finis autem semp habet g'uem. ¶ En-
desis autē in fine accidit hñs tribus coniunctioni-
bus qz. ne. ue. qz indinant accentū pñcedentis sillē
ad se. i. trahunt accentum sillie illius sup quam
erat accentus pñcipal' in pñcedenti dōne. ad ulti-
mam sillabam eiusdem dictionis. ita q' finis eius-
dem dictionis acuitur uel circumflectitur. Et ipsa
sequens coniunctio endetica semper grauatur. ut
dixit qz. legis ne. cōmuniter ue. Et ita corrupun-
tur ibi duo accentus. qz in pñcedenti dōne mutat
pñcipal' accentus de suo loco ad ultimū. et ipa
coniunctio endetica. que debet uel debent naturali-
ter acui. cū sit hñs. ibi g'uantur. Et hoc ideo con-
tingit. qz cum deberet g'uari si pñcederet oporteret
eam eundem accentū seruare posterius. quem h.
buisset prius. Et sic amisso pñcipali accentu. pro-
fertur cū pñcedenti dōne. ac si esset una dō secū.
Qñqz tamen non indinat accentū pñcedentis sillie
qđ accidit ppter corrupcōnem pñcedentis uocalis
ut hecōne. cū deberet dici heccene. Corrupta ē eniz
ibi sillabica adieccō. qz non erat de substantia dō-
nis. nec habebat aliquem accentū p se. cū careat
significacōne et non sit dō. Et hoc fictū ē causa
maioris elegantie. ul' causa necessitatis. qz non ē
ponēdus pñcipal' accentus. sup aliquā sillabam
adieccōnem. cū penitus careat sensu. et sic necessi-
tas cogit eam compi. ne dicremus heccine. posi-
to accentu acuto sup pñl'. Similiter vñdiqz et de-
niqz non indinant accentuz. quia pñcedens uocalis
corrupta est. Nam vñdiqz componit ex vñ et qz
deniqz ex deuio et qz. Causa quoqz dñtie amittit
qñqz coniunctio endetica vim suam. ut ita qz. uñ
qz. aī. penl' acuta. qñ sunt composite dōnes. Cum
uero sine compōne accipiant. hñt accentū super
pñl'. seruata natura ipsius endesie. et merito. quia
melius seruat vim suam coniunctio endetica ext'
compōnem q' in compōne. Similiter cessat indi-
nacō pñcedentis sillie. qñ coniunctio endetica cōiū-
git monosillām dōnem. ut mulier uir qz curūt.
Non enim inuenit añ finalem sillām q' indinet.
Dicūt etiam quidā. q' causa interrogacōnis cōiūc-
tio endetica amittit vim suam. ut curit ne forte
plato qz. uidetur eniz acui. Ad hoc dico q' coniūc-
tiones endeticę causa corrupcōnis uel dñtie uel
monosillabe dōnis. amittit inclinacōnem pñcedē-
tis sillabe. ipse tamen semp g'uantur. Sed cū int'
rogacōnis nullo mō. ut legis ne. mō enim inclina-
tur accentus pñcedentis sillabe sup ultimā huius
ubi legis. si ipsa coniunctio uidetur ibi retinere ge-
neralem accentū. i. acutū. quod alibi non facit. et
hoc contingit ex mō interrogandi. Endesie etiam
facit ut dicamus ubiqz. penl' acuta. q'uis ipsa sit
cōmunis. i. longa et hñs. Vel dicamus q' in ac-

centu potius sit credendus longitudini q' bluitati
cū longa sit dignior hui. Rectius ergo uidet q' cō-
iunctio endetica in fine interrogatiue dñtis posita
quantū ad accentū dñtis ac. qñ ad se g'uantur
Et quod dicimus de hac coniūctione q. possimus
dicere de eadem qñ ē sillabica adieccō. ut plerūqz
plerūqz. plerūqz. ul' sufficiat rō supius assignata. p
fertur etiam endeticę hec pñō cū. quādo pñonitur
hijs pñominibus me. te. se. nobis. uobis. qz ipsa
g'uantur. ac si esset una dō cū pronomine pñceden-
ti. cū deberet acui. eo q' hñs. Et ponit accentum
circūflexum sup ultimā sillām pñcedentū ablatū.
et sic inclinat. ut nobiscum. uobiscum. si pñcedente
monosillabo ablatō. non uidetur inclinare. cū ipse
ablatū p se circumflectatur. ut mecū. tecū. secum.
nisi dicamus q' inclinat accentū ad se. eo q' ipsa
prepositio inclinat. i. g'uantur. hoc autē fit. quia
cū deberet illis ablatīs pñoni ut g'uantur. sicut fa-
cit cū alijs ablatīs. oportet q' postposita faciat il-
lud idē. i. ut grauaretur. Postponitur autē hu-
ic ablatō nobis. causa uitandi cacēphaton. Alijs
autē ablatīs eiusdem modi postponitur causa cō-
sortij. Si uero postponatur alijs ablatīs acuitur ut
qui cūqz. quibus cum. et hoc ideo. quia pñt pñoni
ut cū qui. et cū quibus. sicut uult ps in xiiij lib.
pñonum g. dicēs. cū p solam appñonem inuenitur
nec miq. cū loco eius in compōne semp con per o
componat. ut coniūgo. Et ita cū pñosit qñ pro-
nominibus postponitur. endetia uice contingit. ut
mecū. tecū. secuz. nobiscum. uobiscum. Alijs uero
postposita acuitur. ut quo cū. qua cū. qui cū. qui-
bus cū. Et in xij libro pñominū g. dicit ps. Ode
cū aut tecū. secū. nobiscum. uobiscum. p anastro-
phen cū pñomine pñō cum. Quoniā si dicam p
ter te. et te ppter. idē significo. Et cū quibus. et
quibus cū. sic cum me et mecū. Nam antiquissimi
utqz dicebant. si in plurali pñe pñone cacēpha-
ticam dicere solebant p anastrophen. nobiscū pro
1 Distinctio impedit regulas qñqz ¶ Cum nobis
natural' accentus. Distinctio namqz est causa
quare omnia composita ab inde habeant accētū
acutū. sup antepñl'. ut exinde. deīn. piñ. subiñ. cū
pñl' que ē longa pñone deberet fm regulam acui.
Pris autē hoc dicit fieri p grecis. quia ideo con-
tingit in quibusdam aduēbijs grecis. et ideo fit ne
prepō uidetur p appñonem uenire si g'uantur. a-
citur ergo. ut oñdatur q' per compōnem uenit
Vñ in xiiij libro c. sic dicit ps. Cum apud grecos
prepō composita cū dōnibus alijs quibusdā pñl'
hñtibus acutam. antepñl' eam facit. si addit signi-
ficacōni aliquid. apud nos quoqz in vno aduēbio
hoc solz facere. inde. deinde. exinde. proinde. pñde
subinde. ne si g'uant pñō. p appñonem esse pu-
retur ante aduēbium. qđ fieri non licet Et in xij li-
b. dicit Inde et ex eo cōposita. deinde. subind. pñde
exinde. omnia antepñl' hñt acutam. uel qz p ad-
iectionem hñt de. ut quibusdam uidetur. unde fie-
quenter inuenimus exin. dein. Vel magis q' pñō
nes separe g'uantur ut coniuncte ēē oñdant. acu-
tū in hijs assumpserunt accentū. qñ coniunctio si
et ne aduēbio cū. pñonunt qñqz. ut siqñ. neqñ. x.
ut dixi sup de compositis a qñ. in impedimento
endesie ¶ Sed uidetur q' eadem rōne possit dici
deintus. abintus. de longe. deorsum. desursum. añ
pñl' acuta. Item ps in li de accentu. dicit q' omnia
aduēbia composita que a pñonibus componuntur

sub uno accentu pronuntianda sunt. ut deinde ex
inde. si deinde. exinde. de quibus exemplificat ps
anpnl acuiunt. Ergo a simili alia adūbia compo
sita a prepōnibus. ut deintus. delonge. deorsus. et
huiusmodi. uidisti quia ps dicit. q adūbia cōpo
sita a ppōnibus. sub vno accentu debent proferri
tamen non dicit que sillaba debeat acui. penl. an
antepl. Et ideo circa hoc ē multiplex opinio. q
dam enī si queritur ab eis sup quam sillām obf
uandus ē ille unus principalis accentus. Dñt q fac
ta consideracōne ad ppriam legem et naturā ac
centuandi. debet acui in penult. cū sit longa pōne
facta autem consideracōne ad ambiguitatē remo
uendā. que posset esse. ut sit una oō ul oō. de
bz acui in anpenultima. Vñ diuisimode diuisi cōsi
derando. ipsa diuisimode pronūciant. Et ista fuit o
pinio fratris roberti anglia. Alij dicūt q semper
antepl debet acui. ne uideantur esse due pres. ut
dein. aliqn. delonge. deorsum. desusum. deinceps.
Sunt etiam alij qui dicūt. q composita ab in et
qn acuit antepl. Alia autē adūbia a prepōne
composita. et adūbio hñte longam penult. acuit
antepl. fm regulam genalem accentus. Accipi
ūt autē quedā scz composita a longe et contra. ut
alonge. delonge. econtra. decontra. Item excipiunt
deinceps. enimvero. et composita ab intus. ut de
intus. abintus. Ista fm eos antepl acuit. sicut
dein et siquando. ne scz uideantur esse due partes
Sed deorsum. desusum. et similia. acuit penl. Sed
non uidetur aliqua rōnabilis causa quare potius
delonge et alia que a regula generali accentus ex
cipiunt antepl acuit. q desusum et deorsus. et
huiusmodi. Alij dicūt q semp in predictis serua
tur regula accentus general. Vñ penl debet acui
cum sit pōne longa. nec excipiunt nisi composita
ab in. Et isti muniunt se auctoritate ps. qui dicit.
q in vno adūbio antepl acuitur. ut in deinde
z. ut dictū est sup. Et ista opinio magis uidetur
esse fm aatem. et intencōnem ps. Et istius opini
onis fuit hug. Vñ ipse dat talem genalem regu
lam. in libello de dubio accentu. siue in ro lano di
cens. Est genalis regula quā ex libis ps in tracta
tu prepōnis apte diligentia lōne poterit elicere.
Si aliquod adūbiū penl hñs longam componat
cum ppōne. compositū in acuit ipsam penl. ut alō
ge. excepto vno solo. scz in. a quo et prepōne cō
posita omnia ac anpenult. ut exin. ne uideant ef
se due pres si acueretur penl. Ex hac regula patet
q exin. perinde. proin. subinde. dein. deet dō. ut
acutus accentus sit in antepl. Item ex hoc patz
q debet dici alonge. delonge. econtra. abintus de
intus. deorsum. desusum. ut acutus accentus sit
in penl. Ad eoz similitudinem dicimus esse dicen
dū deinceps. alioquin. aliūde. et similia. ut acutus
accentus sit in penl. licet non sit composita a ppō
nibus et adūbijs. nam deinceps est compositum
a de et incepto. aliūde ab alijs et unde. alioquin
alio et quin. Dicūt tamen quidam. q alioqn cō
ponitur ab alio inquantū ponit adūbialiter. qd
quia habet ultimā cōmunem. dicit q alioqn in
penl pōt corripī et produci. ut dicatur alioquin penl
acuta. ul alioqn antepl acuta. Sed ad hoc dici
ps. sicut sup dictum ē de ubiq. q in accentu poti
us ē cōtendū longitudini q bunitati. cū longa sit
dignior bñi. Et dicit etiā hug. q si inueniat ali
quid cont hanc regulam in libro de accentu. Dicit

dum ē q ille liber non ē autenticus. nec credit q
ps eum composuit. ul si composuit eum secutus
ē ibi opiniones alioz circa predictā. Sed in maio
ri uolumine sentit quod dictū ē Et in ista opini
one sequor eum sine pūdicio alioz opinionum
Ad pñū ergo quod obijciebatur. q scz eadez rō
ne qua dñt dein antepl acuta. ne uideantur esse
due pres oōnis. ut dicit ps. Potest etiam acui in
tepl. ut delonge. deintus. deinceps. deorsus. desur
sum. et similibus. Dico q racō ps est aliquantū
probabilis. non sufficiens. non necessaria. Vñ fun
damentū illoz qui dicūt q dñdum est alonge de
orsum et huiusmodi antepl acuta. ne uideantur
esse due pres debile uidetur. q ita a simili posset
argui. ut dicit hug. q eadem rōne penl de induco
cis. et indico cis. quanda est. et antepl acuet
ne uideant esse due pres. quod friuolum ē. Si
adhuc instes. et dicas. quare potius antepl in
compositis ab in acuitur. q antepl alioz poie
toz. scz delonge. deintus. deinceps. deorsum. desur
sum. et similibus. Rñdeo. q procul dubio hoc ques
tio multū uidetur augere. oportet siquidem inue
nire rōnem spālem. quare potius cōposita ab in
antepl acuant. q alia adūbia predictā consimili
ter composita. Sed que ē illa. dico hoc specialiter
in compositis ab in accidisse. q in omnibus com
positis ab hoc adūbio in concurrebant sillabe p
pōnales. i. hñtes materā ul ymaginem ppōnum
ita q si penl acueretur. iam uiderent esse tres pre
pōnes in illa iunctura. Et sic causa distinguen
di q ultime due sillabe tamq ppōnes in illa iunctura
non sumunt. s. tamq adūbiū unū. vñ accētus
ad pñam sillām trahitur. Hoc autem non con
git in illis adūbijs scz deintus. abintus. delonge
deorsum. deinceps. decontra. et similibus. Et ideo
patet. q debent penl aciere. sicut regula docet. Et
hoc sentit magister bone. Predictā opinio est etia
fm ps. qui dicit. q in vno adūbio inde solemus
hoc facere. ut sup dixi. q scz antepl acuitur. ut
dein. Sed uide. quidam hoc sic exponūt. In vno
id ē in una pre. et que sit illa ps pñs exponit di
cens. In vno scilz adūbio. Sed hoc expō non con
cordat cuz textu. imo potius discordat. q ita
sequitur. inde. vñ textus et in xiiij li. quem supra
posui dicit. Apud nos in vno adūbio hoc solz fa
cere inde deinde. scz q antepl acuitur. uide sup
Vñ spāliter et singulariter exponit de h adūbio
in. Ad aliud quod obijciebatur de ps. de accentu
ubi dicitur. q omnia adūbia composita a ppōni
bus sub vno accentu pronūcianda sunt. ut deinde
exin. Sed ista de quibus exemplificat antepl
acuiunt. ergo et alia aduerbia composita et consi
milis. et delonge deorsum z. Dico q non sequit
q uidelicet similitudo attenditur in gñali. hoc ē
dictū. sicut ista composita dein exinde pronūciant
sub uno accentu Ita alia composita de ppōne et
adūbio. ut delonge. deorsum. et similia. sub uno
accentu pronūcianda sunt. Non tamen eo accentu
quo deinde. et alia composita ab in. q iam in ma
iori uolumine ps declarauit q in hoc vno ad. ier
bio in. hoc solemus facere. q scz ab eo composita
et ppōne hñte penl longam. anpnl more gñali
causa dñtie acuiatur. Sed sub vno accentu debet
proferri acuto posito qñq sup antepl si penl sit
buis. ut de ppe. Qñq sup penl. si penl sit pōne lō
ga. ut delonge. desusum. deintus. et sic de cōmuni

libus. Composita etiā ab hoc adūbio qñ acuiunt
anteponit. s. non causa dñne ul' diuinctōis. sicut
composita ab in. Sed potius ppter endesim uel
confortū. sicut plenius oñsum est sup in impedi
mento endesim. Distinctō etiā impedit regulas
naturales accentus qñq in infinitis nominibz et
adiubijs. que interrogatōnem uel relacōnem hñc
Similiter in pñonibus et coniunctionibus. de qui
bus taliter ē notandū. Omne interrogatiū inter
rogatiue positū. seruatur naturalem accentū. ut qñ
acuiuntur eni. s. qñ circūflectitur. Similiter qualis
interrogatiue positū circūflectit pñam. Idem con
tingit qñ interrogatiua pñr infimre. qñ sūt na
turalem accentū. Sed circa hoc infinitū qui sciē
dum ē q habet duplicem infinitatem. Nam qñdōq
equipollz huic infinitō quis. ut nescio qui currat
id ē quis. et tñc circūflectitur. Qñq requirit duo
iuba. ut qui interfectet tyrannū pñm accipiet. id ē
quicūq. Et tñc habet accentū contrariū interroga
tōni. i. gñem. Idem de consimilibus infinitis di
citur ē. ut qualis. quantus. qualiter et quantū zē
et seruatur idem tam in nō q in obliquis. Cum
autē huiusmodi interrogatiua ponūtur relatiue
distinguentū est. qñ si ponūtur in contextu. i. in
eadem clausula cū suo antecedente gñantur p om
nes syllabas. et hoc ē in locutiōe poni. ut homo
qui currit mouetur. et qualiter legit fortes legit
piaro. Si uero p se ponant. i. ex contextu. s.
et in alia clausula. tñc acuiuntur in illa syllaba ad
quā pñnet regulans accentus. ut fortes cūnt qui
mouetur. i. fortes cūnt et ipse mouetur. ita sumi
tur ibi. Qui fuit iacob. qui fuit ysaac. qui fuit a
braam. Sunt enim huiusmodi nomina et aduer
bia qñq inceptiua clausulaz. et tñc faciūt relacō
nem explicitam. et oportet q tunc acuiantur ad
ostendendū hanc vim. Qñq inferuntur clausule sui
antecedentis et tñc faciūt relacōnem implicitam. vñ
trahūtur ab antecedente suo. et id tñc amittit na
turalem accentū et reguntur graui. Quidam uō di
cūt relatiuis in locutiōe poni qñ immediate ad
iungitur suo iubo. s. ext locutiōnem qñ dōnes al
tenus capituli cadunt inter relatiuū et ūbum. ut
petrus ē amicus meus qui cū ad eū uenissēm cu
raliter me recepit. habet autem predictā distinctō
locū in omnibus interrogatiuis nominibus et ad
iubijs que relatiue accipiunt pñr. ut quis. qual. quā
tus. quot. quotenus. cuius. et cuias. quo. quā. ubi
et vñ. qñ. cur. quantū. qualiter. et quotiens.

Causa quoque accenti pñnetur ex
distinguenti. pñones uariant accentus su
os. et mento. quia magis coherent qñ alie
dōnes. Sic autē large accipiunt pñones. scz taz
uere qñ aduibiales. que aliqñ casu seruiūt. sic do
natus enumerauit. De hñs ergo sicut uult ps in
xiiij li. tres regule dant tales. Prepones p se pro
late acuiuntur in fine. Hoc sic intelligimus. scz qñ
ponūt materialiter. ut ad que pñ ē. Secūda regu
la h est. Omnis prepō pñposita iuo casuali. ut ex
tra domū. ul' interposita suis casualibz ut domuz
ext tuam. ul' pñposita casu relati ad suū casuale.
ut ext mūdi terminos gñatur omnibus syllab. lo
cus enim tal habet se ad modū materio rōne pñ
cipij. Et ideo amittit regularem accentū. Tercia re
gula ē hec. Prepones postposite casualibus quos
exigunt. ul' posite per defectū iuboz. ut o uiri so
la mei sup altionatis ymago. i. fratres. ul' posite

in fine. ut mille homines uenere sup. seruatur ge
neralem regulā accentuū. que ē ut monosyllabe p
pones acuiant. ut trans. per. et dissyllabe acuiant
pñl. ut uado renum ultra. nisi dñtia. phibeat. sic
maria omnia circū. h enī cū ac ultimā ne pñret
ē nom. et nisi de necessitate postponatur. ut cū
Vñ non acuiuntur s. gñatur post illos qñq abltōs
me. te. se. nobis. uobis. quibus non debet preponi

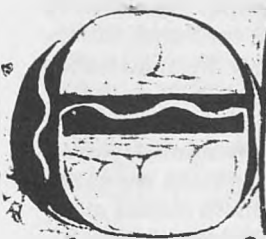
Ex predictis patet. qñ sine prepō qñ preponitur
casuali gñatur in utraqz syllaba. ut sine timore. s.
qñ postponit acuit pñl. ut te sine nil altū mens
nichoar. ut dicit ps in tractatu pñonum. Ex hoc
etiā constat. qñ tenus qñ casuali postponitur acu
it pñmaz. ut ore tenus. qñ seruatur generalem regulā
accentus. Et scias qñ ūsus postponit accusatō et
trahit ipm secū ad faciendū unuz adubiū locale
ut yrahāiusus. vñ ille accūs amittit generales ac
centus. et gñatur omnibus syllabis. Vel dicat qñ
sunt due pres. et ūsus inclinat accentū pñcedens
dōnis ad hanc sillām uer. unde omīs alie gñant
et illa sola ibi circūflectitur. et sic ē endesim. Vnde
dicit ps in xv li. rrahāiusus. nrahāiusus. ipse
accentus esse composita monstrat. Nisi dicamus
qñ ūsus ibi dēminat sup dēc nomina. cōiūctōnes
quoqz causa distinctōis uariant accentū. qñ pñosi
te omnibus gñant syllabis. ut fortes cūnt ergo
mouetur. Postposite uero seruatur regulares accē
tus. ut fortes cūnt mouetur ergo. Preter endesi
cas. que postposite gñantur. quemadmodū si p
ponēntur. Magis autē applicantur iste tres qñ ne
ue qñ alie cōiūctōnes subiūctiui ordinis. et ideo
fuerūt potius endesim. Distinctō insup regulans
accentus cogit accentum in alijs syllabis qñq cor
rumpi. ut aspinas pñl gñata. cū sit longa. debet
enim acui. Sed cogit eam gñari circūflexus accē
tus. qui est sup ultimam. similiter paphse gñat
mediam. qñ ipsa sit longa. ppter ultimā circū
flexam. Similiter meimet gñat mediam quāuis
longam. quod facit accentus acutus positus sup
pñam sillām p se. quia syllabica adiectō non po
tuit mutare accentū in pñomine. Vñ sicut ego
et mei acuiunt pñam p se. ita seqñte syllabica ad
iectōne. ut egomz. meimz. id cōtingit in cōpositis
ab h iubo fio qñ signat passionē. ut rephio fil se
cūda enim et tēda pñona ppter confortū pñme
hñt accentū sup hanc pñl sillām si. quā secūda
pñona circūflectit. sed tēda pñona acuit. et in cor
rumpitur accentus pñme syllabe. que esset regula
nter acuienda. Sed ppter pñcipalem accentū uli
me syllabe gñatur. Similiter ab hoc iubo facio g
uant anteponit in impatiuo cū deberet acui ppter
seqñtem būem. s. quia est pñcipal accentus sup
hanc sillām fac. Ideo omīs alias pres oportet gra
uari. ut rephac. benefac. Similiter causa distincti
onis ponimus accentū sup hanc sillām li in hoc
dō alicui. qui apud mētricos accipitur p trissilla
bo. Vñ accentus deberet esse sup pñam syllabaz
s. respicimus in accentu modulacōnem pñatam
que accipit illū datiuū pro trissillabo. Et ideo po
nitur ibi accentus sup hanc sillām li. tamqñ esset
pñul. Idem contingit in multis uñs. ut pompeii
uultei. que dñr accentū habere sup pñam sillām
qñ dissyllabi sunt apud mētricos. s. causa concisio
nis hñt accentū sup hanc sillām e. sicut in integ
erat. qñ pñeritur in pro'a tamqñ trissyllabi. De h
etiā si. pra dixi in impedimento concisionis.

Quare hic pr. Quare adhibita hnt accentus de-
terminatus. siue pponantur. siue postponan-
tur. nisi fuerit dñtie causa. ppo uero non. Item q
tantum quare prepō pposita suo casuali grauantur
omnibus syllabis. postposita uero acutē in princi-
pio. et retinet generalem modū accentuandi. nisi
fuerit dñtie causa. Solucō. Ad pmiū dico. q adhi-
bita determinatam hnt significacōnem respē ppo
nū. et eandem siue pponant sine postponantur re-
tinent. Et ppter ea non mutant suos accentus siue
sint an siue post. Prepōnes uero non similiter ha-
bent determinatam significacōnem. nec eandē cū
pponuntur ul postponuntur q prepōnes signant eā
dem habitudinem que p casuale signatur. vñ ea-
rū significacō ab adiūccōne casuali determinatur
Item non habent eandem significacōnem qñ pre-
ponuntur et qñ postponuntur. q cū pponuntur mo-
dum pponis hnt. qñ autē postponuntur suis casu-
alibus qñ modū adhibij hnt. Greca enim qñ respi-
cit casuale et ei defuit prepō est. et significacōne
prepōnis ppe habet. Qñ enim pferitur siue casu-
ali magis adhibium ē. et sic habet aliam significa-
cōnem. in pponendo et postponendo. et ppter ea nō
hnt unū modū accentuandi determinatum. s; di-
uisificatū. Ad secundū dicendū. q preprepō signi-
ficat eandem habitudinē que p casuale signat et
hoc habet cū pponitur. et ppter ea unū cum suo
casuali qñ indiuisum ab ipso. Vñ respicit casuale
sicut syllaba respicit dōnem cuius est p s ab ipsa
diuisa. Et ad hoc designandū gūatur in omnib;
syllabis cū pponitur. et tūc habet naturalem accē-
tum pponis. q retineat p modū et ad modū uni-
us syllabe. Qñ autem postponitur suo casuali nō
retinet naturalem ordinacionem nec ponitur sub
dōne que consignificet idem quod ipsa significat
indiuisum a suo casuali. vñ quia mutat ordinacō-
nem debitā pponis. mutat et accentum debitū ei-
dem. Et hoc dupliciter. Si enī habeat conueniētiā
cū alia pre ordinis acuitur in fine. ppter ambigi-
uitatem tollendā. sicut sup dictū est de hac dōne
pone. Si autē non habeat conueniētiā cū alia pre
ordinis tūc retinet modum accentuandi generalem
et ac in principio ul in medio. sicut determinatur ad

Item de pre uocacione. Adiuuandum
lectiones ut dicit ps in lib de accentu. nul-
lam certam regulam accentuandi tenent.
Aliqñ enim hnt principalem accentū in ultima syl-
laba. aliqñ in pñl ul añpñl. Potest hic quē de
eo quod dicit q interiectiones non fiant regulā
determinatam accentuandi. cū acuant aliqñ in fi-
ne aliqñ in medio. uidetur enim q implicet oppo-
siti. q si hnt in medio ul in fine accentū habent
accentū determinatū. Et dicit q non. Et tamen di-
cit q hnt accentū in medio ul in fine. Itē in ma-
iori pñl. li xv. g. q interieccōnes non hnt certum ac-
centus. Sed habere accentus in medio ul in fine
ē habere accentū determinatū. quare sibi contēdit
Solucō. q dicit q non seruant certos accentus
intelligendū est ppter pferē sine deliberacōne. scz
qñ significant affectus subito platos et sine delibe-
racōne animi. et hoc uidetur uelle ps. qui in fine
xv lib dicit. Optime de accentib; interieccōnuz do-
cuit donatus. q non sunt certi. Quippe cū et abs-
condita uoce. i. non plene expñta pferant. Et q
p affectus cōmoti qualitate confunduntur in eis ac-
centus. Aliqñ uo significant affectus platos cū de

liberacōne. et tunc pnt retinē certū accentū in me-
dio ul in fine. Et sic non ē contrarietas in dictis
auctoris. Aliter. Hoc quod dicit ps. q interieccio-
nes non hnt certos accentus. Hoc ē q non hnt
accentus determinatos circa aliquē locū uel in fi-
ne tantū. ul in medio tantū. s; nūc in fine nūc in
medio. s; in diuisas dispōnes ipsius pferentis. Pe-
nes hoc enim q ipse pferens afficitur magis fa-
ciendo moram sup unā sillām q sup alteram. uel
magis depmendo unā q alterā. siue sit media sū-
ultima. penes hoc diuisificat accentus interieccō-
nis. ita q non habz ipsum certum nec in certo lo-
co. Sed hoc q dicit interieccionem accentū habē
in medio ul in fine. hoc ē intelligendū ex disposi-
tione illius pferentis siue eius qui afficitur. p e-
nim sic disponi q eleuet sillām mediam uel ulti-
mam indifferenter ul depmat Dico autē q inter-
ieccōnes habeant accentū sup locum debitū et de-
terminatū. scilz qñ pferunt cū deliberacōne ut dic-
tum ē tunc queritur rō quare magis fuerit accen-
tū sup sillām mediam ul ultimam q sup pñm
Ratō autē talis ē scilz ut in eod fm naturam p
artem reducat ad ordinacionē. q ita ē in uitate
q interieccōnes signant affectus platos subito
Et ppter ea in fine s naturam maxime fit depssio
s; accentus principalis cum consistat in eleuatione
moderat depressionem. et ppter ea ad h q ista ordi-
nacō s naturam que ē in depmendo reducat ad
ordinacionem p artem. tenet interieccō accentum
in fine uel in loco pximo ipsi fmj.

De accentu autē barbaro nominuz. incerti su-
mus. q barbari aliter pronunciant q nos. rñ
ut sepius. barbare dōnes apud latinos in fine ac-
centuantur maxime si sint indeci. ut iacob. esau
o. anna. amen. Doctrinale Omnis barbara uox nō
ordinata latine. accentus sup extremam suabit a-
cutus Hoc de accentu scriptori si non lectori cōme-
morasse sufficiat. Nunc de etimologia et gram-
matica quali maxime aliqua differamus

etimologia ut sup in principio
huius opus dixi. s; ab ethi-
mon qd est uer. et logos ser-
mo Inde etimologia. i. tra-
ctatus de uitate omniū pdum
oracōnis absolute Et sub ista
comprehendunt octo ptes orō-
nis et eoz accidēcia. de qbus

aliqua tanquam Et maxime de nomine. et uerbo et
principio Et pmo de nomine In fine etiam subiū-
gam de constructione et regimine (Nomen ergo
ut dicit ps in secundo maioris. Est ps oracōnis
que unicuiq; subiectoz corpus seu reū cōmunem
ul pnam distribuit qualiter Nomini accidunt
sex. species. qualitas. genus. nūs. figura. casus.

Species ē originalis dispō nominis p quam fit
pmitiuū ul deniuatiū discrecō. Nominū itaq;
aliud pmitiuū. aliud deniuatiū. Tam pmitiuorū
q deniuatiuorū aliud pnam. aliud appellatiū. Pro-
prium pmitiuū ut nilus. Propriū deniuatiū ut ni-
lus. Primitiuū appellatiū ut mons. Deniuatiū
appellatiū ut montanus. Proprium nomen ē illud
quod pnam subām et pnam qualitatē desig-
nat. ut martinus. Appellatiū nomen ē illud qd
naturaliter ē cōmune multorū. quos eadem sub-
stantia ul qualitas generalis ul spālīs. iūgat. Ge-